Dziennik Urzędowy L 200

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 61

7 sierpnia 2018

Spis treści

I *Akty ustawodawcze*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1091 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zintegrowanych statystyk dotyczących gospodarstw rolnych oraz uchylenia rozporządzeń (WE) nr 1166/2008 i (UE) nr 1337/2011** [1] 1

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1092 z dnia 18 lipca 2018 r. ustanawiające Europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i zdolności innowacyjnych przemysłu obronnego Unii** 30

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

DECYZJE

★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1093 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku od Francji – EGF/2017/009 FR/Air France** 44

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1091

z dnia 18 lipca 2018 r.

w sprawie zintegrowanych statystyk dotyczących gospodarstw rolnych oraz uchylenia rozporządzeń (WE) nr 1166/2008 i (UE) nr 1337/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1166/2008 ([2]) ustanawia ramy dla europejskich statystyk dotyczących struktury gospodarstw rolnych do 2016 r. W rezultacie rozporządzenie to powinno zostać uchylone.

(2) Program europejskich badań dotyczących struktury gospodarstw rolnych, które przeprowadzane były w Unii Europejskiej od 1966 r., powinien być kontynuowany w celu badania tendencji w zakresie struktury gospodarstw rolnych na szczeblu unijnym i zapewnienia statystycznej bazy wiedzy potrzebnej do opracowywania, wdrażania, monitorowania, oceny i przeglądu powiązanych polityk, w szczególności wspólnej polityki rolnej (WPR), w tym wskaźników rozwoju obszarów wiejskich, a także unijnych polityk w zakresie środowiska, łagodzenia zmiany klimatu i dostosowywania się do niej, użytkowania gruntów oraz niektórych celów zrównoważonego rozwoju. Taka baza wiedzy jest również niezbędna w celu oszacowania wpływu tych polityk na kobiety zatrudnione w gospodarstwach rolnych.

(3) Zbieranie danych statystycznych, w szczególności dotyczących struktury gospodarstw rolnych, powinno mieć na celu m.in. udostępnianie aktualnych danych podczas procesu decyzyjnego z myślą o przyszłych reformach WPR.

(4) Międzynarodowa ocena statystyk rolnych doprowadziła do opracowania przez Organizację ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) światowej Strategii na Rzecz Poprawy statystyk rolnych i Obszarów Wiejskich, która została zatwierdzona przez Komitet Statystyki Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNSC) w 2010 r. Europejskie statystyki rolne powinny, w miarę potrzeb, być tworzone zgodnie z zaleceniami światowej strategii na rzecz poprawy statystyk dotyczących rolnictwa i obszarów wiejskich, a także światowego programu FAO dotyczącego spisu rolnego w 2020 r.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 lipca 2018 r.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1166/2008 z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie badań struktury gospodarstw rolnych i badania metod produkcji rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 571/88 (Dz.U. L 321 z 1.12.2008, s. 14).

(5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 ([1]) przewiduje ramy w zakresie opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyki europejskiej w oparciu o wspólne zasady statystyczne. Określa ono kryteria jakości i powołuje się na potrzebę ograniczenia do minimum obciążenia respondentów badań oraz przyczyniania się do realizacji bardziej ogólnego celu, jakim jest zmniejszenie obciążenia administracyjnego.

(6) Na kolejne dziesięciolecie powinien zostać ustanowiony program statystyczny, służący wielu różnym celom, w odniesieniu do gospodarstw rolnych, który stanowiłby ramy dla zharmonizowanych, porównywalnych i spójnych statystyk. Statystyki takie powinny być ukierunkowane na potrzeby w zakresie polityki.

(7) Strategia dotycząca statystyk rolnych na rok 2020 i na okres późniejszy, ustanowiona przez Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego (Komitet ds. ESS) w listopadzie 2015 r., przewiduje przyjęcie dwóch rozporządzeń ramowych obejmujących wszystkie aspekty statystyk rolnych, z wyjątkiem rachunków gospodarczych dla rolnictwa. Niniejsze rozporządzenie jest jednym z tych rozporządzeń ramowych.

(8) Do celów harmonizacji i porównywalności informacji dotyczących struktury gospodarstw rolnych oraz w celu zaspokojenia bieżących potrzeb organizacji jednolitego wspólnego rynku, a w szczególności sektorów owoców i wina, od roku 2023 rozporządzenie (UE) nr 1337/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) powinno być połączone z informacjami strukturalnymi na poziomie gospodarstw rolnych i zastąpione niniejszym rozporządzeniem. Konieczne jest zatem uchylenie tego rozporządzenia.

(9) Porównywalne statystyki dotyczące struktury gospodarstw rolnych pochodzące ze wszystkich państw członkowskich są istotne dla określenia stopnia rozwoju WPR. Dlatego też w odniesieniu do zmiennych należy tak dalece, jak to możliwe stosować standardowe klasyfikacje i wspólne definicje.

(10) Zasoby danych statystycznych odnoszących się do gospodarstw rolnych umożliwiają ujęcie danych podstawowych i danych modułowych w tabeli przekrojowej, pozwalając tym samym na wyszukiwanie informacji w oparciu o zmienne, takie jak płeć czy wiek osoby kierującej gospodarstwem rolnym, struktura własności i wielkość gospodarstwa rolnego oraz podejmowanie działań w zakresie ochrony środowiska. Dezagregacja wyników będzie możliwa w przypadku kryteriów zawartych w danych podstawowych i w przypadku kryteriów łączonych.

(11) Zbieranie informacji na temat roku urodzenia, roku zaklasyfikowania osoby jako osoby kierującej gospodarstwem rolnym i jej płci może być źródłem danych służących do opracowywania działań w zakresie wymiany pokoleń oraz aspektów związanych z płcią.

(12) Spis gospodarstw rolnych w Unii powinien być przeprowadzany co najmniej co dziesięć lat, między innymi w celu uaktualnienia podstawowych rejestrów gospodarstw rolnych i pozostałych informacji wymaganych do warstwowania prób. Ostatni spis odbył się w latach 2009/2010.

(13) Państwa członkowskie, w których okresy prac w terenie w związku z badaniem w roku referencyjnym 2020 pokrywają się z pracami przewidzianymi w ramach przeprowadzanego co dziesięć lat spisu ludności, powinny mieć możliwość przyspieszenia realizacji badania dotyczącego gospodarstw rolnych o rok w celu ograniczenia znacznych obciążeń związanych z przeprowadzeniem dwóch dużych działań zbierania danych jednocześnie.

(14) Aby uniknąć niepotrzebnego obciążania gospodarstw rolnych i administracji krajowych, powinny zostać ustanowione progi. Aby przeprowadzić należytą analizę struktury europejskiego rolnictwa, statystykami należy objąć 98 % użytkowanej powierzchni użytków rolnych oraz zwierząt gospodarskich w gospodarstwach. Oznacza to, że w niektórych państwach członkowskich progi wymienione w niniejszym rozporządzeniu są zbyt wysokie. Gospodarstwa rolne znajdujące się poniżej tych progów są jednak tak małe, że zbieranie danych na próbie gospodarstw raz na dziesięć lat wystarczy do oszacowania ich struktury i wpływu na produkcję, powodując znaczne zmniejszenie kosztów i obciążeń, a jednocześnie w dalszym ciągu umożliwiając opracowywanie skutecznych działań politycznych w celu wspierania i zachowania małych podmiotów rolniczych.

(15) Zintegrowanymi statystykami gospodarstw rolnych powinny być objęte obszary wykorzystywane do produkcji rolnej, w tym grunty wykorzystywane przez dwa lub więcej gospodarstw rolnych z uwagi na stosowanie wspólnych praw.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1337/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 357/79 i dyrektywę 2001/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 7).

(16) Konieczne jest uzyskanie informacji na temat przynależności gospodarstwa rolnego do grupy przedsiębiorstw, których poszczególne jednostki są kontrolowane przez jednostkę dominującą.

(17) W celu zmniejszenia obciążenia respondentów krajowe urzędy statystyczne (KUS) oraz inne krajowe organy powinny mieć dostęp do danych administracyjnych w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich zgodnie z art. 17a rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

(18) Państwa członkowskie lub właściwe organy krajowe powinny dążyć do możliwie jak największego unowocześnienia sposobu zbierania danych statystycznych na temat gospodarstw rolnych. W tym kontekście należy wspierać wykorzystywanie rozwiązań cyfrowych.

(19) Aby zapewnić elastyczność europejskiego systemu statystyk rolnych oraz uproszczenie i modernizację statystyk rolnych, zmienne, które mają być zbierane, powinny być przypisane do odrębnych grup (dane podstawowe i moduły) różniących się pod względem częstotliwości lub reprezentatywności, lub obydwu.

(20) Obciążenia respondentów i koszty mogą zostać jeszcze obniżone dzięki wykorzystaniu danych z roku bezpośrednio poprzedzającego rok referencyjny lub następującego po roku referencyjnym. Miałoby to szczególne znaczenie dla tych kwestii, w których nie oczekuje się dużych zmian między jednym a drugim rokiem.

(21) Do celów elastyczności i zmniejszenia obciążeń dla respondentów, KUS i innych organów krajowych państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystywania badań statystycznych, rejestrów administracyjnych oraz innych źródeł, metod lub innowacyjnych podejść, w tym opartych na zasadach naukowych i dobrze udokumentowanych metod takich jak imputacja, szacowanie i modelowanie.

(22) Zbieranie informacji na temat składników odżywczych i wody oraz metod produkcji rolnej stosowanych w gospodarstwach rolnych powinno zostać ulepszone, aby dostarczyć dodatkowe dane statystyczne umożliwiające opracowanie polityki rolno-środowiskowej oraz poprawę jakości wskaźników rolno-środowiskowych.

(23) Do celów geokodowania gospodarstw rolnych należy wykorzystywać temat jednostek statystycznych zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

(24) Komisja ma obowiązek przestrzegać poufności danych przekazywanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 223/2009. Należy zapewnić niezbędną ochronę poufności danych, między innymi poprzez ograniczenie parametrów dotyczących położenia do analizy przestrzennej i odpowiednie agregowanie danych przy publikacji statystyk. Dlatego należy opracować zharmonizowane podejście do ochrony poufności i jakości dotyczące rozpowszechniania danych, a jednocześnie dokładać starań, by dostęp internetowy do oficjalnych statystyk był łatwy i przyjazny dla użytkownika.

(25) Każde przetwarzanie danych osobowych na mocy niniejszego rozporządzenia podlega przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ([2]) oraz przepisom przyjętym zgodnie z tym rozporządzeniem lub przepisom rozporządzenia (WE) nr 45/2001 ([3]), stosownie do przypadku.

(26) Rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([4]) ustanowiono klasyfikację statystyczną działalności gospodarczej w Unii, do której odwołano się w niniejszym rozporządzeniu w celu określenia odpowiednich populacji gospodarstw rolnych.

(27) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]) należy określić jednostki terytorialne zgodnie z nomenklaturą jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS).

([1]) Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

([3]) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

([4]) Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

([5]) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

(28) Przez kilka lat zarówno od państw członkowskich, jak i od Unii powinno być wymagane finansowanie na potrzeby prowadzenia zbierania danych. Należy zatem przewidzieć unijną dotację na wsparcie tego programu w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ([1]).

(29) Niniejsze rozporządzenie ustanawia kopertę finansową na cały okres trwania stosownych wieloletnich ram finansowych (WRF) mających stanowić główną kwotę odniesienia, w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie współpracy w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ([2]) dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas corocznej procedury budżetowej. Niniejsze rozporządzenie zawiera przepis dotyczący ustalania budżetu na dalsze zbieranie danych w ramach kolejnych WRF.

(30) W okresie po 2020 r. powinno się dokonać przeglądu aspektów ekonomicznych niniejszego rozporządzenia z uwzględnieniem nowych WRF oraz innych istotnych zmian w instrumentach Unii. Na podstawie tego przeglądu Komisja powinna rozważyć zaproponowanie stosownych zmian do niniejszego rozporządzenia.

(31) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie systematyczne tworzenie europejskich statystyk dotyczących gospodarstw rolnych w Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymóg spójności i porównywalności możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z określoną w tym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(32) Rozporządzenie (WE) nr 223/2009 stanowi ramy odniesienia dla statystyk europejskich i zobowiązuje państwa członkowskie do przestrzegania zasad statystycznych i kryteriów jakościowych określonych w jego przepisach. Sprawozdania dotyczące jakości są niezbędne do oceny, poprawy i informowania o jakości statystyk europejskich. Komitet ds. ESS zatwierdził standard Europejskiego Systemu Statystycznego (ESS) odnoszący się do sprawozdań dotyczących jakości, zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Ten standard ESS powinien przyczynić się do harmonizacji sprawozdawczości dotyczącej jakości na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(33) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami przeprowadzono ocenę skutków, aby program statystyczny ustanowiony niniejszym rozporządzeniem skoncentrować na potrzebie efektywności w osiąganiu określonych celów oraz aby uwzględnić ograniczenia budżetowe już na etapie opracowywania programu.

(34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do określania opisów zmiennych wymienionych w niniejszym rozporządzeniu i elementów technicznych danych, które należy przekazywać, określających opisy zmiennych i inne formy zbierania danych w trybie *ad hoc* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także do określania formy i treści sprawozdań dotyczących jakości. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([3]). Korzystając z tego uprawnienia, Komisja powinna uwzględnić takie aspekty, jak koszty i obciążenia administracyjne dla gospodarstw rolnych i państw członkowskich.

(35) W celu uwzględnienia pojawiających się potrzeb w zakresie danych, wynikających głównie ze zmian zachodzących w rolnictwie, zmian w aktach prawnych i zmian priorytetów politycznych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmiany tematów szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz uzupełnienia odpowiednich danych modułowych poprzez uściślenie informacji, które mają być dostarczone w trybie ad hoc zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W celu zapewnienia zgodności i ułatwienia korzystania z innych źródeł danych należy zgodnie z art. 290 TFUE przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów dotyczących zmiennych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Wykonując to uprawnienie, Komisja powinna uwzględnić takie aspekty, jak koszty i obciążenia administracyjne dla gospodarstw rolnych i państw członkowskich. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

([2]) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące mechanizmów kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ([1]). W szczególności, aby zapewnić udział Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych na równych zasadach, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji powinni mieć możliwość systematycznego brania udziału w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(36) Skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 20 listopada 2017 r. ([2]).

(37) Skonsultowano się z Komitetem ds. ESS,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy statystyk europejskich na poziomie gospodarstw rolnych i przewiduje łączenie informacji o strukturze z informacjami na temat metod produkcji, środków dotyczących rozwoju obszarów wiejskich, aspektów rolno-środowiskowych oraz z innymi powiązanymi informacjami.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „gospodarstwo rolne" oznacza oddzielną jednostkę, zarówno pod względem technicznym, jak i ekonomicznym, która posiada własne kierownictwo i która prowadzi działalność gospodarczą w rolnictwie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006, należącą w ramach działalności podstawowej lub drugorzędnej do klasy A.01.1, A.01.2, A.01.3, A.01.4, A.01.5 lub do klasy A.01.6 w zakresie „utrzymywania gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z wymogami ochrony środowiska" na obszarze gospodarczym Unii. W odniesieniu do działalności w ramach klasy A.01.49 definicja obejmuje jedynie działalność „chów i hodowla pozostałych zwierząt, włącznie z częściowo oswojonymi:" (z wyjątkiem hodowli owadów) oraz „chów i hodowla pszczół oraz produkcja miodu i wosku pszczelego";

b) „jednostka rolnicza wspólnoty gruntowej" oznacza jednostkę gruntu, do którego mają zastosowanie wspólne prawa własności i który jest wykorzystywany przez co najmniej dwa gospodarstwa rolne do produkcji rolnej, ale nie jest rozdzielony między nie;

c) „region" oznacza jednostkę terytorialną w nomenklaturze jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS), określoną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003;

d) „sztuka duża" oznacza standardową jednostkę miary umożliwiającą sumowanie poszczególnych kategorii zwierząt gospodarskich do celów porównawczych; współczynniki służące określaniu sztuk dużych poszczególnych kategorii wymienione są w załączniku I;

e) „powierzchnia użytkowanych użytków rolnych" lub „UAA" oznacza powierzchnię gruntów wykorzystywanych do celów rolniczych, z uwzględnieniem gruntów ornych, trwałych użytków zielonych, upraw trwałych i pozostałych użytkowanych użytków rolnych;

f) „rok referencyjny" oznacza rok kalendarzowy, do którego odnoszą się okresy referencyjne;

g) „ogród przydomowy" oznacza grunty wykorzystywane do produkcji żywności przeznaczonej do konsumpcji własnej;

h) „moduł" oznacza co najmniej jeden zestaw uporządkowanych danych, tak aby opisywał wybrany temat;

i) „temat" oznacza treść informacji zbieranych w odniesieniu do jednostek statystycznych, przy czym każdy temat obejmuje pewną liczbę tematów szczegółowych;

j) „temat szczegółowy" oznacza szczegółową treść informacji zbieranych w odniesieniu do jednostek statystycznych powiązanych z tematem szczegółowym, przy czym każdy temat szczegółowy obejmuje pewną liczbę zmiennych;

k) „zmienna" oznacza cechę obserwowanej jednostki, która może obejmować więcej niż jeden zbiór wartości.

([1]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.
([2]) Dz.U. C 14 z 16.1.2018, s. 6.

Artykuł 3

Zakres

1. Dane wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia obejmują 98 % powierzchni użytkowanych użytków rolnych (z wyłączeniem ogrodów przydomowych) oraz 98 % sztuk dużych w każdym państwie członkowskim.

2. Aby spełnić te wymogi, państwa członkowskie dostarczają danych reprezentatywnych dla gospodarstw rolnych i jednostek rolniczych wspólnot gruntowych, które spełniają co najmniej jeden z progów fizycznych określonych w załączniku II w odniesieniu do powierzchni użytków rolnych lub liczby sztuk dużych.

3. W drodze wyjątku, jeżeli operat określony w ust. 2 stanowi ponad 98 % krajowej produkcji rolnej, mierzonej standardową produkcją zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1198/2014 ([1]), państwa członkowskie mogą, pod warunkiem uzyskania wcześniejszej zgody od Komisji (Eurostatu), ustalić wyższe progi fizyczne lub odpowiadające im progi ekonomiczne w celu zmniejszenia operatu, pod warunkiem że objęto 98 % całkowitej wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych (z wyłączeniem ogrodów przydomowych) oraz 98 % sztuk dużych w danym państwie członkowskim.

4. Jeżeli operat określony w ust. 2 niniejszego artykułu nie stanowi 98 % użytkowanych użytków rolnych i 98 % sztuk dużych, państwa członkowskie rozszerzają operat zgodnie z art. 6 przez ustanowienie progów niższych niż te określone w ust. 2 niniejszego artykułu, przez określenie dodatkowych progów bądź poprzez zastosowanie obydwu tych metod.

Artykuł 4

Źródła danych i metody

1. W celu uzyskania danych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, państwa członkowskie wykorzystują jedno z następujących źródeł lub metod lub większą ich liczbę, pod warunkiem że uzyskane informacje pozwolą na tworzenie statystyk spełniających wymogi jakościowe określone w art. 11:

a) badania statystyczne;

b) administracyjne źródła danych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;

c) inne źródła, metody lub innowacyjne podejścia.

2. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać informacje pochodzące ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (IACS) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ([2]), z systemu identyfikacji i rejestracji bydła ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ([3]), z systemu identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 21/2004 ([4]), z rejestru winnic utworzonego na podstawie art. 145 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]) i z rejestru gospodarstw ekologicznych ustanowionego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 ([6]). Państwa członkowskie mogą również korzystać ze źródeł administracyjnych związanych z określonymi działaniami dotyczącymi rozwoju obszarów wiejskich.

3. Państwa członkowskie, które postanowią skorzystać z wymienionych w ust. 1 lit. c) źródeł, metod lub podejść innowacyjnych, informują Komisję (Eurostat) w ciągu roku poprzedzającego rok referencyjny i przekazują jej szczegółowe informacje dotyczące jakości danych uzyskanych z danego źródła, dzięki danej metodzie lub innowacyjnemu podejściu oraz o metodach zbierania danych, które będą stosowane.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1198/2014 z dnia 1 sierpnia 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 321 z 7.11.2014, s. 2).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

([3]) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

([6]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

4. Organy krajowe odpowiedzialne za wypełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia mają prawo do szybkiego i bezpłatnego dostępu do danych i korzystania z nich, w tym z indywidualnych danych dotyczących gospodarstw rolnych oraz danych osobowych ich użytkowników zawartych w aktach administracyjnych zgromadzonych na terytorium ich kraju zgodnie z art. 17a rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Organy krajowe i właściciele rejestrów administracyjnych ustanawiają niezbędne mechanizmy współpracy.

Artykuł 5

Podstawowe dane strukturalne

1. Państwa członkowskie zbierają i udostępniają podstawowe dane strukturalne („dane podstawowe") dotyczące gospodarstw rolnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3, dla lat referencyjnych 2020, 2023 i 2026, zgodnie z wykazem w załączniku III. Zbieranie danych podstawowych za rok referencyjny 2020 przeprowadza się w formie spisu.

2. Zbieranie danych podstawowych dla lat referencyjnych 2023 i 2026 może być przeprowadzone na próbach. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby ważone wyniki były statystycznie reprezentatywne dla gospodarstw rolnych w każdym regionie oraz spełniały wymogi dotyczące dokładności określone w załączniku V.

3. Jeżeli zmienna wymieniona w załączniku III ma w danym państwie członkowskim niską lub zerową wartość, może ona być wyłączona z procesu zbierania danych w tym państwie pod warunkiem dostarczenia Komisji (Eurostatowi) w roku kalendarzowym poprzedzającym rok referencyjny informacji należycie uzasadniającej jej wyłączenie.

4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów wykonawczych określających opisy zmiennych wymienionych w załączniku III.

Te akty wykonawcze zostaną przyjęte zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2, nie później niż do dnia 28 lutego 2019 r. dla roku referencyjnego 2020, nie później niż w dniu 31 grudnia 2021 r. dla roku referencyjnego 2023 i nie później niż w dniu 31 grudnia 2024 r. dla roku referencyjnego 2026.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16, dotyczących zmiany zmiennych wymienionych w załączniku III, w przypadku gdy jest to konieczne do celów harmonizacji ze źródłami danych określonymi w art. 4 ust. 2, dla lat 2023 i 2026. Wykonując to uprawnienie, Komisja zapewnia, aby takie akty delegowane zastępowały jedynie te ze zmiennych wymienionych w załączniku III, które nie mogą już być wyprowadzone z określonych źródeł danych. W przypadku zastąpienia Komisja zapewnia, by nowe zmienne mogły zostać wyprowadzone ze źródeł danych określonych w art. 4 ust. 2. Zapewnia ona również, by takie akty delegowane były należycie uzasadnione i nie stwarzały znacznych dodatkowych obciążeń lub kosztów dla państw członkowskich lub dla respondentów.

6. Akty delegowane, o których mowa, przyjmowane są do dnia 30 września 2021 r. dla roku referencyjnego 2023 i do dnia 30 września 2024 r. dla roku referencyjnego 2026.

Artykuł 6

Rozszerzenie zakresu operatu

1. Państwa członkowskie, które rozszerzają zakres operatu zgodnie z art. 3 ust. 4, przekazują podstawowe dane dotyczące gospodarstw rolnych zawartych w tym rozszerzeniu zakresu operatu dla roku referencyjnego 2020, obejmujące informacje określone w załączniku III.

2. Zbieranie danych dotyczących gospodarstw rolnych w ramach rozszerzenia zakresu operatu może się odbywać na podstawie prób. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby ważone wyniki były statystycznie reprezentatywne dla gospodarstw rolnych w każdym regionie oraz spełniały wymogi dotyczące dokładności określone w załączniku V.

Artykuł 7

Dane modułowe

1. Państwa członkowskie zbierają i udostępniają moduły dotyczące tematów i tematów szczegółowych wymienionych w załączniku IV w odniesieniu do następnych lat referencyjnych:

a) moduł „Siła robocza i inna działalność zarobkowa" dla lat 2020, 2023 i 2026;

b) moduł „Rozwój obszarów wiejskich" dla lat 2020, 2023 i 2026;

c) moduł „Budynki inwentarskie i gospodarowanie nawozami naturalnymi ” na lata 2020 i 2026;

d) moduł „Nawadnianie” dla roku 2023;

e) moduł „Praktyki gospodarowania glebami” dla roku 2023;

f) moduł „Maszyny i urządzenia” dla roku 2023;

g) moduł „Sady” dla roku 2023;

h) moduł „Winnice” dla roku 2026.

2. Zakres tych zbiorów danych obejmuje gospodarstwa rolne, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3.

3. Zbieranie danych w ramach modułów może zostać przeprowadzone na próbach gospodarstw rolnych. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby ważone wyniki były statystycznie reprezentatywne dla gospodarstw rolnych w każdym regionie oraz spełniały wymogi dotyczące dokładności określone w załączniku V.

4. Badania modułowe przeprowadzane są na podpróbie gospodarstw rolnych, dla których zbierane są dane podstawowe. Badania modułowe odzwierciedlają sytuację w roku referencyjnym, ale mogą opierać się na roku bezpośrednio poprzedzającym rok odniesienia lub bezpośrednio następującym po roku odniesienia w przypadku modułów, o których mowa w ust. 1 lit. f), g) oraz h) niniejszego artykułu. W każdym przypadku do każdego zapisu dostarczającego informacji na temat modułów dołączane są dane podstawowe wymienione w załączniku III.

5. Państwa członkowskie posiadające co najmniej 1 000 hektarów każdej z poszczególnych kategorii upraw, o których mowa w wykazie tematów szczegółowych dla modułu „Sady” w załączniku IV, które produkują wyłącznie lub głównie na rynek, realizują moduł „Sady” w odniesieniu do danej kategorii upraw.

6. Państwa członkowskie posiadające co najmniej 1 000 hektarów winnic obsadzonych winoroślą z winogronami na wino, które produkują wyłącznie lub głównie na rynek, realizują moduł „Winnice”.

7. Państwa członkowskie posiadające mniej niż 2 % nawadnianych obszarów użytkowanych użytków rolnych i nieposiadające regionów na poziomie NUTS 2, w których jest co najmniej 5 % nawadnianych użytkowanych użytków rolnych, są zwolnione z realizacji modułu „Nawadnianie”.

8. Państwa członkowskie informują Komisję (Eurostat) o przypadkach, o których mowa w ust. 5, 6 i 7, do końca czerwca roku poprzedzającego dany rok referencyjny.

9. Jeżeli jakaś zmienna ma w danym państwie członkowskim niską lub zerową wartość, może ona być wyłączona z procesu zbierania danych pod warunkiem dostarczenia Komisji (Eurostatowi) w roku kalendarzowym poprzedzającym rok referencyjny informacji należycie uzasadniającej jej wyłączenie.

Artykuł 8

Specyfikacja techniczna dotycząca danych modułowych

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające następujące elementy techniczne danych, które mają być dostarczane w ramach każdego modułu, oraz odnośne tematy i tematy szczegółowe wymienione w załączniku IV:

a) wykaz zmiennych;

b) opisy zmiennych.

Wspomniane akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2, nie później niż do dnia 28 lutego 2019 r. dla roku referencyjnego 2020, nie później niż w dniu 31 grudnia 2021 r. dla roku referencyjnego 2023 i nie później niż w dniu 31 grudnia 2024 r. dla roku referencyjnego 2026.

2. Przy przyjmowaniu aktów wykonawczych określających wykaz zmiennych zgodnie z ust. 1 Komisja zapewnia, by łączna liczba zmiennych podstawowych i zmiennych dla modułów nie przekraczała 300 zmiennych w 2020 r., 470 zmiennych w 2023 r. i 350 w 2026 r.

3. W odniesieniu do lat 2023 i 2026 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16, dotyczących zmiany tematów szczegółowych wymienionych w załączniku IV. Wykonując to uprawnienie, Komisja zapewnia, aby takie akty delegowane nie zwiększały znacznie obciążenia związanego z liczbą zmiennych. Komisja zapewnia w szczególności, aby akty delegowane nie prowadziły do zwiększenia liczby zmiennych, o których

mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz by za pomocą aktów delegowanych dla każdego modułu zmieniano nie więcej niż 20 % tematów szczegółowych wymienionych w załączniku IV. Jeśli jednak te 20 % stanowi mniej niż jeden temat szczegółowy, to jeden temat szczegółowy może mimo wszystko zostać zmieniony.

4. Akty delegowane, o których mowa, przyjmowane są do dnia 30 września 2021 r. dla roku referencyjnego 2023 i do dnia 30 września 2024 r. dla roku referencyjnego 2026.

5. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 i 2 oraz akty delegowane, o których mowa w ust. 3, nie wiążą się z nałożeniem znacznych dodatkowych kosztów, których wynikiem jest nieproporcjonalne i nieuzasadnione obciążenie gospodarstw rolnych i państw członkowskich.

Artykuł 9

Dane zbierane w trybie ad hoc

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 16 aktów delegowanych uzupełniających dane modułowe określone w załączniku IV, jeżeli zbieranie dodatkowych informacji uzna się za niezbędne. Te akty delegowane określają:

a) tematy i tematy szczegółowe, które należy podawać w module ad hoc, oraz przyczyny takich dodatkowych potrzeb statystycznych;

b) rok referencyjny.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, począwszy od roku referencyjnego 2023 i co trzy lata. Komisja nie proponuje modułów ad hoc dla lat referencyjnych, w czasie których zbieranie danych odbywa się w formie spisu.

3. Komisja może przyjąć akty wykonawcze dla zapewnienia:

a) wykazu zmiennych nieprzekraczającego 20 zmiennych, które mają być przekazane Komisji (Eurostatowi), oraz odpowiednich jednostek miary;

b) opisów zmiennych;

c) wymogów dotyczących dokładności;

d) okresów odniesienia;

e) terminów przekazywania danych.

Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2, nie później niż w terminie 12 miesięcy przed rozpoczęciem roku referencyjnego.

4. Akty delegowane, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, nie wiążą się z nałożeniem znacznych dodatkowych kosztów, których wynikiem jest nieproporcjonalne i nieuzasadnione obciążenie gospodarstw rolnych i państw członkowskich.

Artykuł 10

Okres odniesienia

Zebrane informacje muszą odnosić się do jednego roku referencyjnego, który jest wspólny dla wszystkich państw członkowskich i odnosi się do sytuacji mającej miejsce w określonych ramach czasowych lub terminie:

a) dla zmiennych dotyczących użytkowania gruntów użytkowanie gruntu odnosi się do roku referencyjnego. W przypadku kolejnych upraw na tym samym gruncie użytkowanie gruntów odnosi się do plonów, które są zbierane w roku odniesienia, niezależnie od tego, kiedy rośliny są wysiewane;

b) dla zmiennych dotyczących nawadniania i praktyk gospodarowania glebą okresem odniesienia jest okres 12 miesięcy kończący się w danym roku referencyjnym, określany przez każde państwo członkowskie w celu objęcia nim powiązanych cyklów produkcji;

c) dla zmiennych dotyczących zwierząt gospodarskich, budynków inwentarskich i gospodarowania nawozami naturalnymi każde państwo członkowskie ustala wspólny dzień odniesienia w roku referencyjnym. Zmienne dotyczące gospodarowania nawozami naturalnymi odnoszą się do okresu 12 miesięcy, obejmującego tę datę;

d) dla zmiennych dotyczących siły roboczej każde państwo członkowskie ustala trwający 12 miesięcy okres referencyjny kończący się w dniu odniesienia w roku referencyjnym;

e) dla zmiennych dotyczących działań związanych z rozwojem obszarów wiejskich realizowanych w poszczególnych gospodarstwach rolnych okresem odniesienia jest okres trzech lat kończący się dnia 31 grudnia w roku referencyjnym;

f) dla wszystkich innych zmiennych każde państwo członkowskie ustala wspólny dzień odniesienia w roku referencyjnym.

Artykuł 11

Jakość

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, by zapewnić jakość przekazywanych danych i metadanych.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się kryteria jakości określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

3. Komisja (Eurostat) ocenia jakość przekazanych danych i metadanych.

4. W tym celu za każdy rok referencyjny objęty niniejszym rozporządzeniem państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) raport dotyczący jakości opisujący proces tworzenia statystyk, a w szczególności:

a) metadane opisujące zastosowaną metodologię i sposób wywiązania się ze specyfikacji technicznych poprzez odniesienie do specyfikacji ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu;

b) informacje na temat zgodności z minimalnymi wymogami dotyczącymi zastosowanych operatów losowania, w tym w zakresie ich opracowywania i aktualizacji, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające formę i treść raportów dotyczących jakości. Wspomniane akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17 ust. 2, i nie stwarzają znacznych dodatkowych obciążeń lub kosztów dla państw członkowskich.

5. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję (Eurostat) o wszelkich istotnych informacjach lub zmianach dotyczących wykonania niniejszego rozporządzenia, które mogłyby mieć wpływ na jakość przekazywanych danych.

6. Na wniosek Komisji (Eurostatu) państwa członkowskie dostarczają dodatkowych wyjaśnień niezbędnych do oceny jakości informacji statystycznych.

Artykuł 12

Przekazywanie danych i metadanych oraz terminy

1. Za rok referencyjny 2020 państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) zatwierdzone dane podstawowe, dane modułowe i raport dotyczący jakości w terminie 15 miesięcy od zakończenia roku referencyjnego.

2. Za lata referencyjne 2023 i 2026 państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) zatwierdzone dane podstawowe, dane modułowe i raport dotyczący jakości w terminie 12 miesięcy od zakończenia roku referencyjnego.

3. Dane przekazywane Komisji (Eurostatowi) powinny być na poziomie pojedynczych gospodarstw rolnych. Dane modułowe i dane zbierane w trybie ad hoc muszą być powiązane z danymi podstawowymi wymienionymi w załączniku III na poziomie pojedynczego gospodarstwa rolnego z tego samego roku referencyjnego. Dostarczane dane obejmują współczynniki ekstrapolacji i informacje dotyczące warstwowania.

4. Państwa członkowskie przekazują dane i metadane przy użyciu formatu technicznego określonego przez Komisję (Eurostat). Dane i metadane przekazuje się Eurostatowi przy wykorzystaniu usług pojedynczego punktu wprowadzania danych.

Artykuł 13

Wkład Unii

1. W celu wykonania niniejszego rozporządzenia Unia przyznaje dotacje krajowym urzędom statystycznym i innym organom krajowym, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 223/2009, przeznaczone na:

a) opracowywanie lub wdrażanie wymogów dotyczących danych lub jedno i drugie;

b) opracowanie metod modernizacji systemów statystycznych zmierzających do wyższej jakości lub niższych kosztów i zmniejszenia obciążeń administracyjnych związanych z tworzeniem zintegrowanych statystyk gospodarstw rolnych dzięki wykorzystaniu źródeł i metod, o których mowa w art. 4.

2. Państwa członkowskie otrzymują dotacje z Unii na pokrycie kosztów zbierania danych określonych w artykułach 5, 6 i 7 w ramach koperty finansowej określonej w art. 14.

3. Wkład finansowy Unii, o którym mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 75 % kosztów kwalifikowalnych, z zastrzeżeniem kwot maksymalnych określonych w ust. 4 i 5.

4. W odniesieniu do łącznych kosztów danych podstawowych i danych modułowych zbieranych w roku 2020 wkład finansowy Unii ograniczony jest do kwot maksymalnych wymienionych poniżej:

a) po 50 000 EUR dla Luksemburga i Malty;

b) po 1 000 000 EUR dla Austrii, Chorwacji Irlandii i Litwy;

c) po 2 000 000 EUR dla Bułgarii, Niemiec, Węgier, Portugalii i Zjednoczonego Królestwa;

d) po 3 000 000 EUR dla Grecji, Hiszpanii i Francji;

e) po 4 000 000 EUR dla Włoch, Polski i Rumunii;

f) po 300 000 EUR dla wszystkich pozostałych państw członkowskich.

5. Z zastrzeżeniem postanowień przewidzianych w WRF na okres po roku 2020 kwoty maksymalne na zbieranie danych podstawowych i danych modułowych w latach 2023 i 2026 określone w ust. 4 zmniejszone są o 50 %.

6. Do celów zbierania danych w trybie ad hoc, o których mowa w art. 9, Unia udziela dotacji krajowym urzędom statystycznym i innym organom krajowym, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 223/2009, na pokrycie kosztów zbierania danych ad hoc. Wspomniany wyżej wkład finansowy Unii nie przekracza 90 % kosztów kwalifikowalnych.

7. Wkład finansowy Unii na dotacje, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, realizowany jest z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Artykuł 14

Koperta finansowa

1. Pula środków finansowych Unii na realizację programu zbierania danych dla roku referencyjnego 2020 na lata 2018–2020, obejmująca środki niezbędne do zarządzania, utrzymywania i rozwoju systemów baz danych wykorzystywanych w Komisji do przetwarzania danych dostarczonych przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, wynosi 40 000 000 EUR i jest ujęta w WRF na lata 2014–2020.

2. Po wejściu w życie WRF po 2020 r. kwota na okres po roku 2020 zostanie ustalona na wniosek Komisji przez Parlament Europejski i Radę.

Artykuł 15

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym bezprawnym działaniom, poprzez spójne i skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary administracyjne i finansowe.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzania audytów, na podstawie dokumentacji oraz w formie kontroli na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców, podwykonawców i stron trzecich, którzy bezpośrednio lub pośrednio otrzymali w ramach programu unijne środki.

3. Zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([1]) i w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([2]) Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, w stosunku do podmiotów gospodarczych, których bezpośrednio lub pośrednio dotyczy takie finansowanie, w celu ustalenia, czy w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym pośrednio lub bezpośrednio na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia doszło do oszustwa, korupcji lub dowolnego innego nielegalnego działania ze skutkiem dla interesów finansowych Unii.

4. W umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia wyraźnie upoważnia się Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów, kontroli i inspekcji na miejscu.

5. W przypadku gdy realizację działania zlecono na zewnątrz lub podzlecono w całości lub w części lub gdy realizacja działania wymaga udzielenia zamówienia publicznego lub udzielenia wsparcia finansowanego osobie trzeciej, w zamówieniu, umowie o udzielenie dotacji lub decyzji o udzieleniu dotacji przewiduje się zobowiązanie wykonawcy lub beneficjenta do uzyskania wyraźnej akceptacji wspomnianych uprawnień Komisji, Trybunału Obrachunkowego i OLAF od każdej zaangażowanej osoby trzeciej.

6. Ust. 4 i 5 stosuje się, nie naruszając przepisów ustępów 1, 2 i 3.

Artykuł 16

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 6, art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 27 sierpnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 6, art. 8. ust. 3 oraz art. 9 ust. 1 może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 6, art. 8 ust. 3 oraz art. 9 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Artykuł 17

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. ESS ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 18

Sprawozdanie Komisji

Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja, po konsultacji z Komitetem ds. ESS, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania i realizacji celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Odstępstwa

W drodze odstępstwa od art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 8 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 4, art. 14 ust. 1 oraz załącznika V, w razie potrzeby w przypadku Grecji i Portugalii odniesienia do roku 2020 zastępuje się odniesieniami do roku 2019.

Artykuł 20

Uchylenie

1. Rozporządzenie (UE) nr 1337/2011 traci moc z dniem 1 stycznia 2022 r.

2. Rozporządzenie (WE) nr 1166/2008 traci moc z dniem 1 stycznia 2019 r.

3. Odesłania do uchylonych rozporządzeń traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS
Przewodniczący	*Przewodnicząca*

ZAŁĄCZNIK I

Współczynniki dotyczące sztuk dużych

Rodzaj zwierzęcia	Charakterystyka zwierzęcia	Współczynnik
Bydło	Poniżej 1 roku	0,400
	Rok do poniżej 2 lat	0,700
	Byki, dwuletnie i starsze	1,000
	Jałówki, dwuletnie i starsze	0,800
	Krowy mleczne	1,000
	Krowy niemleczne	0,800
Owce i kozy		0,100
Trzoda chlewna	Prosięta o żywej wadze poniżej 20 kg,	0,027
	Lochy do dalszego chowu o żywej wadze 50 kg i powyżej	0,500
	Pozostała trzoda chlewna	0,300
Drób	Brojlery	0,007
	Kury nioski	0,014
	Pozostały drób	
	Indyki	0,030
	Kaczki	0,010
	Gęsi	0,020
	Strusie	0,350
	Inny drób, ptactwo gdzie indziej niesklasyfikowane	0,001
Króliki, samice hodowlane		0,020

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz progów fizycznych [1]

Pozycja	Próg
Użytkowane użytki rolne (UAA)	5 ha
Grunty orne	2 ha
Ziemniaki	0,5 ha
Świeże warzywa i truskawki	0,5 ha
Rośliny aromatyczne oraz o zastosowaniu medycznym i kulinarnym, kwiaty i rośliny ozdobne, uprawa roślin na nasiona i sadzonki, szkółki	0,2 ha
Drzewa owocowe, rośliny jagodowe, orzechy, drzewa owoców cytrusowych, pozostałe uprawy trwałe z wyjątkiem szkółek, winnic i drzew oliwnych	0,3 ha
Winnice	0,1 ha
Drzewa oliwne	0,3 ha
Szklarnie	100 m^2
Uprawy grzybów	100 m^2
Zwierzęta gospodarskie	1,7 sztuk dużych

[1] Progi mają zastosowanie do wymienionych pozycji.

ZAŁĄCZNIK III

Podstawowe dane strukturalne: zmienne

Zmienne ogólne					Jednostki/Kategorie
Informacje statystyczne					
–	Identyfikator gospodarstwa rolnego				kod identyfikacyjny gospodarstwa rolnego
Położenie gospodarstwa rolnego					
–	Położenie geograficzne				Kod komórki siatki jednostek statystycznych INSPIRE do użytku ogólnoeuropejskiego.
–	Region NUTS 3				kod NUTS 3
–	Gospodarstwo rolne obejmuje obszary wyznaczone jako obszary o ograniczeniach naturalnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013.				L/M/O/N [1]
Status prawny gospodarstwa rolnego					
–	Odpowiedzialność prawną i ekonomiczną za gospodarstwo rolne ponosi:				
–	Osoba fizyczna, która jest wyłącznym użytkownikiem, w przypadku gdy gospodarstwo rolne jest niezależne				tak/nie
–	–	Jeśli tak, czy użytkownik jest także kierującym gospodarstwem rolnym?			tak/nie
–	–	–	Jeśli nie, to czy kierujący jest członkiem rodziny użytkownika?		tak/nie
–	–	–	–	Jeśli tak, to czy kierujący jest współmałżonkiem użytkownika?	tak/nie
–	Współwłasność				tak/nie
–	Co najmniej dwie osoby fizyczne będące partnerami, gdy gospodarstwo rolne jest gospodarstwem grupowym				tak/nie
–	Osoba prawna				tak/nie
–	–	Jeśli tak, czy gospodarstwo rolne jest częścią grupy przedsiębiorstw?			tak/nie
–	Czy gospodarstwo rolne jest jednostką rolniczą wspólnoty gruntowej?				tak/nie
–	Użytkownik jest beneficjentem wsparcia UE z tytułu użytkowania gruntów lub utrzymywania zwierząt a zatem jest objęty IACS				tak/nie
	Użytkownik jest młodym rolnikiem lub nowym podmiotom w sektorze rolnictwa, który otrzymał wsparcie finansowe na ten cel w ramach WPR w poprzednich trzech latach				tak/nie
Kierujący gospodarstwem rolnym					
–	Rok urodzenia				rok
–	Płeć				mężczyzna/kobieta

Zmienne ogólne		Jednostki/Kategorie
–	Praca w gospodarstwie rolnym (bez prac domowych)	przedziały rocznej jednostki pracy (AWU) ([2])
	Rok zaklasyfikowania jako kierującego gospodarstwem rolnym	rok
–	Poziom wykształcenia rolniczego osoby kierującej gospodarstwem rolnym	kody wykształcenia
–	Kształcenie zawodowe podjęte w ciągu ostatnich 12 miesięcy	tak/nie
Tytuł prawny do użytkowanych użytków rolnych (w odniesieniu do użytkownika)		
–	Rolnictwo na gruntach własnych	ha
–	Rolnictwo na gruntach dzierżawionych	ha
–	Wspólna uprawa lub inne rodzaje własności	ha
–	Wspólnota gruntowa	ha
Rolnictwo ekologiczne		tak/nie
–	Całkowita wykorzystywana powierzchnia użytków rolnych gospodarstwa rolnego, na której stosuje się ekologiczne metody produkcji certyfikowane zgodnie z zasadami krajowymi lub Unii Europejskiej	ha
–	Całkowita wykorzystywana powierzchnia użytków rolnych gospodarstwa rolnego, która jest w trakcie przestawiania na ekologiczne metody produkcji, które będą certyfikowane zgodnie z zasadami krajowymi lub Unii Europejskiej	ha
	Uczestnictwo w innych systemach certyfikacji środowiskowej	tak/nie

([1]) L — obszary inne niż obszary górskie, charakteryzujące się znaczącymi ograniczeniami naturalnymi; M — obszar górski o niekorzystnych warunkach gospodarowania; O — inne obszary charakteryzujące się szczególnymi ograniczeniami; N — obszar normalny (niebędący ONW). Klasyfikacja ta może być zmieniona w przyszłości ze względu na zmiany we wspólnej polityce rolnej.

([2]) Drugi przedział procentowy rocznych jednostek pracy (AWU): (> 0-< 25), (≥ 25-< 50), (≥ 50-< 75), (≥ 75-< 100), (100)

Zmienne dotyczące gruntów				Całkowita powierzchnia główna	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
Powierzchnia użytkowanych użytków rolnych				ha	ha
–	Grunty orne			ha	ha
–	–	Zboża na ziarno (w tym materiał siewny)		ha	ha
–	–	–	Pszenica zwyczajna i orkisz	ha	ha
–	–	–	Pszenica durum	ha	ha
–	–	–	Żyto i mieszanki zbożowe ozime (mieszanki żyta z pszenicą)	ha	
–	–	–	Jęczmień	ha	
–	–	–	Owies i mieszanki zbożowe jare (mieszanki zbożowe inne niż mieszanki żyta z pszenicą)	ha	
–	–	–	Kukurydza na ziarno i mieszanka ziarnowo-kolbowa	ha	

Zmienne dotyczące gruntów						Całkowita powierzchnia główna	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
–	–	–	Pszenżyto			ha	
–	–	–	Sorgo			ha	
–	–	–	Inne zboża gdzie indziej nie wymienione (g.i.n.) (gryka, proso, mozga kanaryjska itd.)			ha	
–	–	–	Ryż			ha	
–	–	Uprawy strączkowe i białkowe na ziarno (łącznie z materiałem siewnym i mieszankami zbóż oraz nasion roślin strączkowych)				ha	ha
–	–	–	Groch polny, fasola i łubin słodki			ha	
–	–	Uprawy okopowe				ha	ha
–	–	–	Ziemniaki (włącznie z uprawami ziemniaków na sadzeniaki)			ha	ha
–	–	–	Buraki cukrowe (z wyjątkiem upraw nasiennych)			ha	ha
–	–	–	Inne uprawy okopowe g.i.n.			ha	
–	–	Rośliny przemysłowe				ha	ha
–	–	–	Rośliny oleiste			ha	ha
–	–	–	–	Rzepak i rzepik na ziarno		ha	
–	–	–	–	Słonecznik na ziarno		ha	
–	–	–	–	Soja		ha	ha
–	–	–	–	Len oleisty (siemię lniane)		ha	
–	–	–	–	Inne uprawy roślin oleistych g.i.n.		ha	
–	–	–	Rośliny włókniste			ha	
–	–	–	–	Len włóknisty		ha	
–	–	–	–	Konopie		ha	
–	–	–	–	Bawełna		ha	
–	–	–	–	Inne uprawy roślin włóknistych g.i.n.		ha	
–	–	–	Tytoń			ha	
–	–	–	Chmiel			ha	
–	–	–	Rośliny aromatyczne i o zastosowaniu medycznym i kulinarnym			ha	
–	–	–	Uprawy energetyczne g.i.n.			ha	
–	–	–	Inne rośliny przemysłowe g.i.n.			ha	

Zmienne dotyczące gruntów				Całkowita powierzchnia główna	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
–	–	Uprawy pastewne na zielonkę na gruntach ornych		ha	ha
–	–	–	Trawy polowe i pastwiska polowe	ha	ha
–	–	–	Rośliny motylkowe na zielonkę	ha	ha
–	–	–	Kukurydza na zielonkę	ha	
–	–	–	Inne zboża na zielonkę (z wyłączeniem kukurydzy na zielonkę)	ha	
–	–	–	Inne uprawy pastewne na zielonkę na gruntach ornych g.i.n.	ha	
–	–	Świeże warzywa (włączając melony) i truskawki		ha	ha
–	–	–	Świeże warzywa (włączając melony) i truskawki uprawiane w płodozmianie z uprawami ogrodniczymi (ogrodnictwo towarowe)	ha	
–	–	–	Świeże warzywa (włączając melony) i truskawki uprawiane w płodozmianie z uprawami nieogrodniczymi (otwarte pole)	ha	
–	–	Kwiaty i rośliny ozdobne (z wyłączeniem szkółek)		ha	
–	–	Uprawa roślin na nasiona i sadzonki		ha	ha
–	–	Inne uprawy na gruntach ornych g.i.n.		ha	
–	–	Grunty ugorowane		ha	
–	Trwałe użytki zielone			ha	ha
–	–	Pastwiska i łąki, z wyjątkiem terenów ekstensywnego wypasu		ha	ha
–	–	Tereny ekstensywnego wypasu		ha	ha
–	–	Trwałe użytki zielone niewykorzystywane już do produkcji i kwalifikujące się do dopłat		ha	
–	Uprawy trwałe (w tym młode i tymczasowo wyłączone plantacje, z wyłączeniem obszarów produkujących wyłącznie na własne potrzeby)			ha	ha
–	–	Drzewa owocowe, rośliny jagodowe i orzechy (z wyłączeniem owoców cytrusowych, winogron i truskawek)		ha	ha
–	–	–	Owoce ziarnkowe	ha	
–	–	–	Owoce pestkowe	ha	
–	–	–	Owoce rosnące w strefach klimatu subtropikalnego i tropikalnego	ha	
–	–	–	Owoce jagodowe (z wyłączeniem truskawek)	ha	
–	–	–	Orzechy	ha	

Zmienne dotyczące gruntów						Całkowita powierzchnia główna	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
–	–	Owoce cytrusowe				ha	ha
–	–	Winogrona				ha	
–	–	–	Winogrona na wino			ha	ha
–	–	–	–	Winogrona na wina o chronionej nazwie pochodzenia (ChNP)		ha	
–	–	–	–	Winogrona na wina o chronionym oznaczeniu geograficznym (ChOG)		ha	
–	–	–	–	Winogrona na inne wina g.i.n. (bez ChNP/ChOG)		ha	
–	–	–	Winogrona stołowe			ha	
–	–	–	Winogrona na rodzynki			ha	
–	–	Oliwki				ha	ha
–	–	Szkółki				ha	
–	–	Inne trwałe plantacje w tym inne uprawy trwałe do spożycia przez ludzi				ha	
–	–	–	Choinki bożonarodzeniowe			ha	
–	Ogrody przydomowe					ha	
Inne grunty						ha	
–	Nieużytkowane użytki rolne					ha	
–	Lasy i grunty leśne					ha	
–	–	Zagajniki o krótkiej rotacji				ha	
–	Pozostałe grunty (grunty zajęte pod budynki, podwórza gospodarstw, trakty, stawy i inne obszary niezwiązane z produkcją)					ha	
Szczególne obszary gospodarstw rolnych							
–	Uprawy grzybów					ha	
Powierzchnia użytków rolnych uprawiana pod szkłem lub wysokimi dostępnymi osłonami						ha	
–	Warzywa, w tym melony i truskawki uprawiane pod szkłem lub wysokimi (dostępnymi) osłonami					ha	ha
–	Kwiaty i rośliny ozdobne (z wyłączeniem szkółek) uprawiane pod szkłem lub wysokimi dostępnymi osłonami.					ha	
–	Pozostałe uprawy na gruntach ornych pod szkłem lub wysokimi dostępnymi osłonami					ha	
–	Uprawy trwałe pod szkłem lub wysokimi dostępnymi osłonami					ha	
–	Inne użytkowane użytki rolne pod szkłem lub wysokimi dostępnymi osłonami g.i.n.					ha	

Zmienne dotyczące gruntów				Całkowita powierzchnia główna	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
Nawadnianie uprawianych gruntów nieosłoniętych					
–	Całkowita powierzchnia, która może być nawadniana			ha	

Zmienne dotyczące zwierząt gospodarskich				Łączna liczba zwierząt	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
Bydło					sztuk
–	Bydło w wieku poniżej 1 roku:			sztuk	
–	Bydło w wieku od roku do poniżej 2 lat			sztuk	
–	–	Byczki w wieku od roku do poniżej 2 lat		sztuk	
–	–	Jałówki w wieku od roku do poniżej 2 lat		sztuk	
–	Byki w wieku dwóch lat i powyżej			sztuk	
–	Samice bydła w wieku dwóch lat i powyżej			sztuk	
–	–	Jałówki w wieku dwóch lat i powyżej		sztuk	
–	–	Krowy		sztuk	
–	–	–	Krowy mleczne	sztuk	sztuk
–	–	–	Krowy niemleczne	sztuk	sztuk
–	–	–	Bawolice	sztuk	tak/nie
Owce i kozy					
–	Owce (w każdym wieku)			sztuk	sztuk
–	–	Maciorki do dalszego chowu		sztuk	
–	–	Pozostałe owce		sztuk	
–	Kozy (w każdym wieku)			sztuk	sztuk
–	–	Samice do dalszego chowu		sztuk	
–	–	Pozostałe kozy		sztuk	
Trzoda chlewna					sztuk
–	Prosięta o żywej wadze poniżej 20 kg,			sztuk	
–	Lochy do dalszego chowu o żywej wadze 50 kg i powyżej			sztuk	
–	Pozostała trzoda chlewna			sztuk	

Zmienne dotyczące zwierząt gospodarskich			Łączna liczba zwierząt	w tym rolnictwo ekologiczne – certyfikowane lub w trakcie konwersji
Drób				sztuk
–	Brojlery		sztuk	sztuk
–	Kury nioski		sztuk	sztuk
–	Pozostały drób		sztuk	
–	–	Indyki	sztuk	
–	–	Kaczki	sztuk	
–	–	Gęsi	sztuk	
–	–	Strusie	sztuk	
–	–	Inny drób, ptactwo gdzie indziej niesklasyfikowane	sztuk	
Króliki				
–	Samice hodowlane		sztuk	
Pszczoły			uli	
Jeleniowate			tak/nie	
Zwierzęta futerkowe			tak/nie	
Zwierzęta gospodarskie g.i.n.			tak/nie	

ZAŁĄCZNIK IV

Zagadnienia i zagadnienia szczegółowe danych modułowych

Moduł	Temat	Tematy szczegółowe
Siła robocza i inna działalność zarobkowa:	Zarządzanie gospodarstwem rolnym	Użytkownik
		Nakład pracy
		Równowaga płci
		Środki bezpieczeństwa, w tym plan bezpieczeństwa w gospodarstwach rolnych
	Rodzinna siła robocza	Nakład pracy
		Liczba zaangażowanych osób
		Równowaga płci
	Nierodzinna siła robocza	Nakład pracy
		Liczba zatrudnionych osób
		Równowaga płci
		Dorywcza siła robocza zatrudniona w gospodarstwie
		Nakład pracy pracowników kontraktowych
	Działalność gospodarcza inna niż rolnicza bezpośrednio związana z gospodarstwem rolnym	Rodzaje działalności
		Znaczenie dla gospodarstwa rolnego
		Nakład pracy
	Inna działalność gospodarcza nie związana bezpośrednio z gospodarstwem	Nakład pracy
Rozwój obszarów wiejskich	Gospodarstwa rolne wspierane w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich	Usługi doradcze, usługi z zakresu zarządzania gospodarstwem i zastępstw w gospodarstwie
		Rozwój gospodarstw rolnych i działalności gospodarczej
		Systemy jakości produktów rolnych i środków spożywczych
		Inwestycje w środki trwałe
		Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku klęsk żywiołowych i katastrof oraz wprowadzanie odpowiednich środków zapobiegawczych
		Inwestycje w rozwój obszarów leśnych i poprawę żywotności lasów
		Płatności rolno-środowiskowo-klimatyczne
		Rolnictwo ekologiczne
		Płatności związane z obszarami Natura 2000 oraz z ramową dyrektywą wodną

Moduł	Temat	Tematy szczegółowe
		Płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami
		Dobrostan zwierząt
		Zarządzanie ryzykiem
Budynki inwentarskie i gospodarowanie nawozami naturalnymi	Budynki inwentarskie	Budynki dla bydła
		Budynki dla świń
		Budynki dla kur niosek
	Wykorzystanie składników odżywczych i nawozów naturalnych w gospodarstwie	Nawożone użytki rolne
		Nawozy naturalne wywożone z gospodarstwa rolnego i przywożone do gospodarstwa
		Nawozy organiczne, inne niż nawozy naturalne
	Techniki aplikacji nawozów naturalnych	Czas przykrycia glebą w zależności od techniki aplikacji
	Obiekty przeznaczone do przechowywania nawozów naturalnych	Obiekty do przechowywania nawozów naturalnych i ich pojemność
Nawadnianie	Praktyki nawadniania	Powierzchnia, która może być nawadniania
		Metody nawadniania
		Źródła wody do nawadniania
		Parametry techniczne urządzeń do nawadniania
	Uprawy nawadniane przez okres 12 miesięcy	Zboża na ziarno
		Uprawy strączkowe i białkowe na ziarno
		Uprawy okopowe
		Rośliny przemysłowe
		Uprawy pastewne na zielonkę z gruntów ornych
		Pozostałe uprawy na gruntach ornych
		Trwałe użytki zielone
		Uprawy trwałe
Praktyki w zakresie gospodarowania glebą	Metody użytkowania gleby na gruntach nieosłoniętych	Metody uprawy
		Pokrywa gleby na gruntach ornych
		Płodozmian na gruntach ornych
		Obszar proekologiczny

Moduł	Temat	Tematy szczegółowe
Maszyny i urządzenia	Maszyny	Usługi internetowe
		Podstawowe maszyny
		Stosowanie rolnictwa precyzyjnego
		Maszyny wykorzystywane w chowie zwierząt
		Magazynowanie produktów rolnych
	Urządzenia	Urządzenia stosowane do produkcji energii odnawialnej w gospodarstwach rolnych
Sady	Owoce ziarnkowe	Jabłka: Powierzchnia według klas wiekowych
		Jabłka: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
		Gruszki: Powierzchnia według klas wiekowych
		Gruszki: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
	Owoce pestkowe	Brzoskwinie: Powierzchnia według klas wiekowych
		Brzoskwinie: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
		Nektaryny: Powierzchnia według klas wiekowych
		Nektaryny: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
		Morele Powierzchnia według klas wiekowych
		Morele Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
	Owoce cytrusowe	Pomarańcze: Powierzchnia według klas wiekowych
		Pomarańcze: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
		Małe owoce cytrusowe: Powierzchnia według klas wiekowych
		Małe owoce cytrusowe: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
		Cytryny: Powierzchnia według klas wiekowych
		Cytryny: Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
	Oliwki	Powierzchnia według klas wiekowych
		Powierzchnia według zagęszczenia plantacji
	Winogrona stołowe i rodzynki	Winogrona stołowe: Powierzchnia według klas wiekowych
		Winogrona stołowe: Powierzchnia według zagęszczenia winorośli
		Winogrona na rodzynki: Powierzchnia według klas wiekowych
		Winogrona na rodzynki: Powierzchnia według zagęszczenia winorośli

Moduł	Temat	Tematy szczegółowe
Winnice	Winogrona na wino	Obszar i wiek
	Odmiany winogron	Liczba odmian
		Kod i obszar

ZAŁĄCZNIK V

Wymogi dokładności

Dane podstawowe (w latach 2023 i 2026) i dane modułowe są statystycznie reprezentatywne dla populacji gospodarstw uznanej za odpowiednią zgodnie z definicją podaną w poniższej tabeli wymogów dotyczących dokładności, na poziomie regionów NUTS 2 i pod względem wielkości i rodzaju gospodarstw rolnych, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1217/2009 ([1]), rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1198/2014 oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/220 ([2]).

Wymagania dotyczące dokładności odnoszą się do zmiennych podanych w poniższej tabeli.

Dane zbierane w ramach rozszerzonego zakresu operatu w 2020 r. są statystycznie reprezentatywne dla odpowiedniej populacji na poziomie regionów NUTS 2, tak jak to określono w poniższej tabeli wymogów dotyczących dokładności.

Ponadto określone w tabeli wymogi dotyczące dokładności mają zastosowanie do wszystkich regionów NUTS 2 obejmujących co najmniej:

— 5 000 gospodarstw rolnych w danej populacji w modułach „Sady" i „Winnice",

— 10 000 gospodarstw rolnych w danej populacji w odniesieniu do danych podstawowych, wszystkich innych modułów i danych zbieranych w ramach rozszerzonego zakresu operatu.

Dla regionów NUTS 2 z mniejszą ilością gospodarstw rolnych określone w tabeli wymogi dotyczące dokładności mają zastosowanie do wszystkich odpowiednich regionów NUTS 1 obejmujących co najmniej:

— 500 gospodarstw rolnych w danej populacji w modułach „Sady" i „Winnice",

— 1 000 gospodarstw rolnych w danej populacji w odniesieniu do podstawowych danych, dla wszystkich innych modułów i danych zbieranych w ramach rozszerzonego zakresu operatu.

Dla zmiennych w modułach „Sady" i „Winnice", dla których nie ma obowiązujących wymogów dotyczących dokładności dla żadnego z regionów NUTS 2 i NUTS 1, wymagana jest na poziomie krajowym precyzja wynosząca maksymalnie 5 % w odniesieniu do względnego błędu standardowego.

Dla wszystkich zmiennych w pozostałych modułach, dla których nie ma obowiązujących wymogów dotyczących dokładności dla żadnego z regionów NUTS 2 i NUTS 1, wymagana jest na poziomie krajowym precyzja wynosząca maksymalnie 7,5 % w odniesieniu do względnego błędu standardowego.

Tabela wymogów dotyczących dokładności

Populacja	Zmienne, w stosunku do których mają zastosowanie wymogi dokładności	Występowanie w danej populacji	Względny błąd standardowy
Podstawowe dane w latach 2023 i 2026 oraz dane modułowe dotyczące siły roboczej i innej działalności zarobkowej,			
Zgodnie z definicją zawartą w art. 5 odniesieniu do danych podstawowych i w art. 7 w odniesieniu do modułu „Siła robocza i inna działalność zarobkowa".	Zmienne dotyczące gruntów — Zboża na ziarno (w tym materiał siewny) — Rośliny oleiste — Uprawy pastewne na zielonkę z gruntów ornych — Świeże warzywa, (w tym melony), truskawki, kwiaty i rośliny ozdobne (z wyłączeniem szkółek) — Trwałe użytki zielone z wyjątkiem terenów ekstensywnego wypasu	7,5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 5 %

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej (Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 27).

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/220 z dnia 3 lutego 2015 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1217/2009 ustanawiającego sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i działalności gospodarczej gospodarstw rolnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 46 z 19.2.2015, s. 1).

Populacja	Zmienne, w stosunku do których mają zastosowanie wymogi dokładności	Występowanie w danej populacji	Względny błąd standardowy
	— Drzewa i krzewy owocowe oraz rośliny jagodowe, orzechy i owoce cytrusowe (z wyłączeniem winogron i truskawek) — Winogrona — Oliwki		
	Zmienne dotyczące zwierząt gospodarskich — Krowy mleczne — Krowy niemleczne — Pozostałe bydło (bydło w wieku poniżej 1 roku, bydło w wieku od roku do poniżej 2 lat, byki w wieku dwóch lat i powyżej, jałówki w wieku 2 lat i powyżej) — Lochy do dalszego chowu o żywej wadze 50 kg i powyżej — Prosięta o żywej wadze poniżej 20 kg i pozostała trzoda chlewna — Owce i kozy — Drób	7,5 % lub więcej sztuk dużych w regionie oraz 5 % lub więcej danej zmiennej w kraju	< 5 %

Dane podstawowe dla rozszerzonego zakresu operatu w 2020 r.

Określone w art. 6	Zmienne dotyczące gruntów — Grunty orne — Trwałe użytki zielone z wyjątkiem terenów ekstensywnego wypasu — Uprawy trwałe	7,5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 7,5 %
	Zmienne dotyczące zwierząt gospodarskich — Ogółem sztuk dużych	5 % lub więcej danej zmiennej w kraju	< 7,5 %

Moduł „Rozwój obszarów wiejskich” oraz
moduł „Maszyny i urządzenia”

Określone w art. 7	Zmienne dotyczące gruntów jak dla modułu „Siła robocza i inna działalność zarobkowa”	7,5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 7,5 %
	Zmienne dotyczące zwierząt gospodarskich jak dla modułu „Siła robocza i inna działalność zarobkowa”	7,5 % lub więcej sztuk dużych w regionie oraz 5 % lub więcej danej zmiennej w kraju	< 7,5 %

Moduł „Budynki inwentarskie oraz gospodarowanie nawozami naturalnymi”

Podzbiór populacji gospodarstw rolnych określonych w art. 7 z przynajmniej jedną z następujących kategorii: bydło, świnie, owce, kozy, drób	Zmienne dotyczące zwierząt gospodarskich jak dla modułu „Siła robocza i inna działalność zarobkowa”	7,5 % lub więcej sztuk dużych w regionie oraz 5 % lub więcej danej zmiennej w kraju	< 7,5 %

Populacja	Zmienne, w stosunku do których mają zastosowanie wymogi dokładności	Występowanie w danej populacji	Względny błąd standardowy
Moduł „Nawadnianie”			
Podzbiór populacji gospodarstw rolnych określonych w art. 7 z obszarem nawadnianym	Zmienne dotyczące gruntów — Całkowita powierzchnia, która może być nawadniana	7,5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 7,5 %
Moduł „Praktyki gospodarowania glebami”			
Podzbiór populacji gospodarstw rolnych określonych w art. 7 z gruntami ornymi	Zmienne dotyczące gruntów — Grunty orne	7,5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 7,5 %
Moduł „Sady”			
Podzbiór populacji gospodarstw rolnych określonych w art. 7 z którąkolwiek z poszczególnych zmiennych dotyczących sadu, która osiąga próg określony w art. 7 ust. 5	Zmienne dotyczące sadów — Zmienne dotyczące sadów dla jabłek, gruszek, moreli, brzoskwiń, nektaryn, pomarańczy, małych owoców cytrusowych, cytryn, oliwek, winogron stołowych, winogron na rodzynki, które osiągają próg określony w art. 7 ust. 5	5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 7,5 %
Moduł „Winnice”			
Podzbiór populacji gospodarstw rolnych określonych w art. 7 z winogronami na wino	Zmienne dotyczące winnic — Winogrona na wino	5 % lub więcej powierzchni użytkowanych użytków rolnych w regionie	< 7,5 %

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1092

z dnia 18 lipca 2018 r.

ustanawiające Europejski program rozwoju przemysłu obronnego mający na celu wspieranie konkurencyjności i zdolności innowacyjnych przemysłu obronnego Unii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 173,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W swoim komunikacie z dnia 30 listopada 2016 r. dotyczącym europejskiego planu działań w sektorze obrony Komisja zobowiązała się do uzupełniania, wykorzystywania i konsolidowania wspólnych wysiłków państw członkowskich na rzecz rozbudowy zdolności obronnych w odpowiedzi na wyzwania związane z bezpieczeństwem, a także do wspierania konkurencyjnego, innowacyjnego i wydajnego europejskiego przemysłu obronnego w całej Unii. W planie tym zaproponowano w szczególności utworzenie Europejskiego Funduszu Obronnego (zwanego dalej „Funduszem") w celu wspierania inwestycji na rzecz wspólnych badań oraz wspólnego rozwoju wyposażenia obronnego i technologii obronnych, stwarzając w ten sposób zachęty do wspólnych zamówień w zakresie wyposażenia obronnego i technologii obronnych i ich wspólnego utrzymywania. Fundusz nie zastępowałby wysiłków w tym zakresie na poziomie krajowym i powinien być środkiem zachęcającym państwa członkowskie do współpracy i większych inwestycji w obronność. Fundusz miałby wspierać współpracę w trakcie całego cyklu rozwoju produktów i technologii obronnych, sprzyjając w ten sposób synergii i opłacalności. Celem jest zapewnienie zdolności, a także konkurencyjnej i innowacyjnej podstawy przemysłu obronnego w całej Unii – również poprzez współpracę transgraniczną i udział małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) – a także przyczynienie się do ściślejszej europejskiej współpracy w dziedzinie obrony.

(2) Aby wspierać konkurencyjność, wydajność i zdolności innowacyjne przemysłu obronnego Unii, które to elementy przyczynią się do strategicznej autonomii Unii, należy ustanowić europejski program rozwoju przemysłu obronnego (zwany dalej „Programem"). Program powinien mieć na celu zwiększenie konkurencyjności przemysłu obronnego Unii, przyczyniając się do poprawy zdolności obronnych, w tym w związku z cyberobroną, poprzez wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami w całej Unii, w tym MŚP i spółkami o średniej kapitalizacji, ośrodkami badawczymi i uniwersytetami, oraz współpracy między państwami członkowskimi, w fazie rozwojowej produktów i technologii obronnych, co ułatwi lepsze wykorzystanie efektu skali w przemyśle obronnym i promowanie normalizacji systemów obronnych, przy jednoczesnym zwiększeniu ich interoperacyjności. Faza rozwojowa, którą poprzedzają faza badawcza i faza technologiczna, pociąga za sobą znaczące ryzyko i koszty, które utrudniają dalsze wykorzystywanie wyników badań i niekorzystnie wpływają na konkurencyjność unijnego przemysłu obronnego. Wspierając fazę rozwojową, Program przyczyni się do lepszego wykorzystania wyników badań w dziedzinie obronności oraz pomoże wypełnić lukę między obszarem badań i produkcji. Będzie on również wspierać wszelkie formy innowacyjności, ponieważ można oczekiwać pozytywnych efektów takiego wsparcia w sektorze cywilnym. Program uzupełnia działania prowadzone zgodnie z art. 182 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i nie obejmuje wytwarzania produktów lub technologii obronnych ani zamówień w tym zakresie.

(3) Aby zapewnić bardziej innowacyjne rozwiązania i wspierać otwarty rynek wewnętrzny, Program powinien zdecydowanie wspierać transgraniczny udział MŚP i pomagać w tworzeniu nowych możliwości rynkowych.

(4) Program powinien obejmować dwuletni okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. Należy określić kwotę finansową na realizację Programu w tym okresie.

([1]) Dz.U. C 129 z 11.4.2018, s. 51.
([2]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 16 lipca 2018 r.

(5) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na cały czas trwania Programu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ([1]).

(6) Wszystkie instrumenty finansowania wykorzystywane przy realizacji Programu należy stosować zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ([2]), z myślą o maksymalizacji rozwoju technologii i produktów obronnych. Niemniej jednak, ze względu na dwuletni okres obowiązywania programu, stosowanie instrumentów finansowych może przysparzać trudności praktycznych. W związku z tym podczas tego początkowego okresu należy nadać priorytet wykorzystywaniu dotacji i, w wyjątkowych sytuacjach, zamówieniom publicznym. Instrumenty finansowe mogłyby być odpowiednim narzędziem do wykorzystania w ramach Funduszu po 2020 r.

(7) Komisja może powierzyć część zadań związanych z realizacją Programu podmiotom, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

(8) Po uzgodnieniu wspólnych priorytetów w zakresie zdolności obronnych na poziomie Unii, w szczególności poprzez plan rozwoju zdolności, uwzględniając także skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności oraz z myślą o sprostaniu unijnemu poziomowi ambicji uzgodnionemu przez Radę w jej konkluzjach z dnia 14 listopada 2016 r. i zatwierdzonemu przez Radę Europejską w dniu 15 grudnia 2016 r., państwa członkowskie identyfikują i konsolidują wymogi wojskowe oraz określają specyfikacje techniczne projektu.

(9) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny również wyznaczyć kierownika projektu, takiego jak międzynarodowa organizacja zarządzająca projektami, na przykład Organizacja do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia, lub podmiot taki jak Europejska Agencja Obrony, do kierowania pracami związanymi z opracowaniem realizowanego wspólnie działania wspieranego w ramach Programu. W przypadku gdy wyznaczono kierownika projektu, przed dokonaniem płatności na rzecz beneficjenta kwalifikującego się działania Komisja powinna skonsultować się z kierownikiem projektu w sprawie postępów w odniesieniu do działania, tak aby mógł on zapewnić przestrzeganie ram czasowych przez beneficjentów.

(10) Unijne wsparcie finansowe nie powinno mieć wpływu na transfer produktów związanych z obronnością w obrębie Unii, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE ([3]), ani na eksport produktów, wyposażenia lub technologii obronnych. Nie powinno mieć też wpływu na swobodę państw członkowskich co do ustalania polityki dotyczącej transferu w obrębie Unii oraz eksportu takich produktów, m. in. zgodnie ze wspólnymi zasadami kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego określonymi we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB ([4]).

(11) Ponieważ celem Programu jest wspieranie konkurencyjności i wydajności unijnego przemysłu obronnego poprzez ograniczenie ryzyka w fazie rozwojowej wspólnych projektów, działania związane z rozwojem produktu obronnego lub technologii obronnej – takie jak studia wykonalności i inne środki towarzyszące, projekt (łącznie ze specyfikacjami technicznymi, na których opiera się projekt), tworzenie prototypów systemów, testowanie, kwalifikowanie, certyfikacja – oraz działania związane ze zwiększaniem wydajności w całym cyklu życia produktu obronnego lub technologii obronnej powinny kwalifikować się do finansowania w ramach Programu. Modernizacja już istniejących produktów i technologii obronnych, w tym ich interoperacyjności, powinna również kwalifikować się do finansowania w ramach Programu. Działania służące modernizacji już istniejących produktów i technologii obronnych powinny kwalifikować się do wsparcia jedynie wtedy, gdy istniejące wcześniej informacje niezbędne do przeprowadzenia danego działania nie są objęte żadnymi restrykcjami ograniczającymi możliwość przeprowadzenia tego działania.

(12) Z uwagi na fakt, że celem Programu jest przede wszystkim wzmocnienie współpracy między przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich, działanie powinno kwalifikować się do finansowania w ramach Programu tylko wtedy, gdy ma być przeprowadzone przez konsorcjum co najmniej trzech przedsiębiorstw z siedzibami w co najmniej trzech różnych państwach członkowskich.

(13) Transgraniczna współpraca między przedsiębiorstwami w zakresie rozwoju produktów i technologii obronnych jest często hamowana przez trudności w uzgodnieniu wspólnych specyfikacji technicznych lub norm. Brak lub niedostatek wspólnych specyfikacji technicznych lub norm podniosły złożoność oraz spowodowały opóźnienia

([1]) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).
([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).
([4]) Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

i zawyżenie kosztów w fazie rozwojowej. W odniesieniu do działań wiążących się z wyższym poziomem gotowości technologicznej uzgodnienie wspólnych specyfikacji technicznych powinno być jednym z podstawowych warunków kwalifikowania się do finansowania w ramach Programu. Studia wykonalności i działania mające na celu wspieranie tworzenia wspólnej definicji specyfikacji technicznych lub norm również powinny kwalifikować się do finansowania w ramach Programu.

(14) Aby zapewnić respektowanie międzynarodowych obowiązków Unii i państw członkowskich podczas wdrażania niniejszego rozporządzenia, działania związane z produktami lub technologiami, których stosowanie, rozwój lub produkcja są zakazane na mocy prawa międzynarodowego, nie powinny kwalifikować się do finansowania w ramach Programu. W związku z tym kwalifikowalność działań w zakresie rozwoju nowych produktów lub technologii obronnych, takich jak te, które są specjalnie zaprojektowane do przeprowadzania śmiercionośnych ataków bez jakiejkolwiek kontroli człowieka nad decyzjami co do ich użycia, powinna również być uzależniona od zmian w prawie międzynarodowym.

(15) Ponieważ Program ma na celu zwiększenie konkurencyjności i wydajności unijnego przemysłu obronnego, co do zasady do finansowania powinny kwalifikować się wyłącznie podmioty mające siedzibę w Unii niepodlegające kontroli państw trzecich ani podmiotów z państw trzecich. Ponadto – w celu zapewnienia ochrony podstawowych interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony – infrastruktura, obiekty, aktywa i zasoby używane przez beneficjentów i podwykonawców w działaniu finansowanym w ramach Programu nie powinny być zlokalizowane na terytorium państwa trzeciego.

(16) W pewnych okolicznościach powinna istnieć możliwość odstąpienia od zasady, w myśl której beneficjenci i podwykonawcy uczestniczący w działaniu nie powinni podlegać kontroli państw trzecich ani podmiotów z państw trzecich. W tym kontekście przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii i kontrolowane przez państwa trzecie lub przez podmioty z państw trzecich powinny kwalifikować się do finansowania, pod warunkiem że spełnione są odpowiednie, rygorystyczne warunki dotyczące interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony ustalonych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na podstawie tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w tym w odniesieniu do wzmocnienia europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego. Udział takich przedsiębiorstw nie powinien być sprzeczny z celami Programu. Beneficjenci powinni przedłożyć wszystkie stosowne informacje dotyczące infrastruktury, obiektów, aktywów i zasobów, które będą wykorzystywane w ramach działania. Należy również uwzględnić obawy państw członkowskich dotyczące bezpieczeństwa dostaw.

(17) Współpraca między beneficjentami i podwykonawcami uczestniczącymi w danym działaniu a przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w państwie trzecim lub kontrolowanymi przez państwa trzecie lub przez podmioty z państw trzecich również powinna podlegać stosownym warunkom dotyczącym interesów Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony. W tym kontekście nie powinno dochodzić do sytuacji, w której państwa trzecie lub podmioty z państw trzecich korzystają z nieuprawnionego dostępu do informacji niejawnych związanych z realizacją danego działania. Dostęp do informacji niejawnych jest dozwolony zgodnie z odnośnymi przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa mającymi zastosowanie do informacji niejawnych Unii Europejskiej oraz do informacji niejawnych opatrzonych klauzulami tajności zgodnie z krajowymi klauzulami tajności.

(18) Kwalifikujące się działania realizowane w kontekście stałej współpracy strukturalnej w ramach instytucjonalnych Unii zapewniłyby ciągłość wzmocnionej współpracy między przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich i w ten sposób bezpośrednio przyczyniałyby się do realizacji celów Programu. Działania takie powinny zatem kwalifikować się do uzyskania podwyższonej stopy finansowania. Kwalifikujące się działania realizowane przy odpowiednim udziale spółek o średniej kapitalizacji i MŚP, a w szczególności transgranicznych MŚP, wspierają otwarcie łańcuchów dostaw i przyczyniają się do realizacji celów Programu. Działania takie powinny zatem kwalifikować się do uzyskania podwyższonej stopy finansowania, również w celu zrekompensowania zwiększonego ryzyka i zwiększonego obciążenia administracyjnego.

(19) Jeżeli konsorcjum zamierza uczestniczyć w jednym z kwalifikujących się działań w ramach Programu, a pomoc finansowa Unii ma mieć formę dotacji, konsorcjum takie powinno wyznaczyć jednego ze swoich członków na koordynatora. Koordynator będzie głównym punktem kontaktowym z Komisją.

(20) Promowanie innowacyjności i rozwoju technologicznego w unijnym przemyśle obronnym powinno umożliwić utrzymanie i rozwój kompetencji i wiedzy fachowej unijnego przemysłu obronnego oraz powinno przyczynić się do wzmocnienia jego autonomii technologiczno-przemysłowej. W tym kontekście Program może również pomóc określić dziedziny, w których Unia uzależniona jest od państw trzecich pod względem rozwoju produktów i technologii obronnych. Takie promowanie innowacyjności i rozwoju technologicznego powinno również odbywać się w sposób spójny z interesami Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony. W związku z tym jednym z kryterium przyznawania środków powinno być to, czy dane działanie wnosi wkład w te interesy oraz w realizację priorytetów w zakresie zdolności obronnych, uzgodnionych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. W obrębie Unii wspólne priorytety w zakresie zdolności obronnych określone są w szczególności w ramach planu rozwoju zdolności. Inne procesy unijne, takie jak

skoordynowany roczny przegląd w zakresie obronności i stała współpraca strukturalna będą wspierać wdrażanie odpowiednich priorytetów w ramach wzmocnionej współpracy. W stosownych przypadkach można brać także pod uwagę regionalne i międzynarodowe priorytety, w tym w ramach NATO, pod warunkiem że służą interesom Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony i nie wykluczają możliwości udziału żadnego państwa członkowskiego, uwzględniając przy tym również potrzebę unikania zbędnego dublowania działań.

(21) Państwa członkowskie pracują indywidualnie i wspólnie nad rozwojem, produkcją i eksploatacją bezzałogowych statków powietrznych, pojazdów i statków. Eksploatacja w tym kontekście obejmuje dokonywanie ataków na cele wojskowe. Badania i rozwój związane z opracowywaniem takich systemów, zarówno wojskowych, jak i cywilnych, były dotychczas wspierane ze środków funduszy unijnych. Planuje się kontynuację tego stanu rzeczy, ewentualnie także w ramach Programu. Żadne przepisy niniejszego rozporządzenia nie powinny utrudniać zgodnego z prawem wykorzystania opracowanych w ramach Programu technologii lub produktów obronnych.

(22) W celu zapewnienia, by finansowane działania były rentowne, zobowiązanie państw członkowskich do skutecznego przyczyniania się do finansowania działania powinno mieć formę pisemną, na przykład listu intencyjnego odnośnych państw członkowskich.

(23) W celu zapewnienia, by finansowane działania przyczyniały się do zwiększenia konkurencyjności i wydajności europejskiego przemysłu obronnego, powinny być one zorientowane na rynek, uzależnione od popytu i rentowne w perspektywie średnio- i długoterminowej, także w przypadku technologii podwójnego zastosowania. W kryteriach kwalifikowalności należy w związku z tym uwzględnić fakt, że państwa członkowskie zamierzają zamówić końcowy produkt obronny lub wykorzystać technologię w skoordynowany sposób, natomiast w kryteriach przyznawania środków należy wziąć pod uwagę fakt, że państwa członkowskie zobowiązują się politycznie lub prawnie do wspólnego wykorzystywania końcowego produktu obronnego lub technologii końcowej, bycia właścicielami takiego produktu lub technologii lub ich utrzymywania.

(24) Wszystkie kryteria przyznawania środków powinny być uwzględniane podczas oceny działań proponowanych do finansowania w ramach Programu. Ponieważ kryteria te nie mają charakteru dyskwalifikującego, nie należy automatycznie wykluczać proponowanych działań, które nie spełniają jednego z tych kryteriów lub większej ich liczby.

(25) Pomoc finansowa Unii w ramach Programu nie powinna przekraczać 20 % kosztów kwalifikowalnych działania, jeżeli odnosi się ono do tworzenia prototypów systemów, co jest często najbardziej kosztownym działaniem w fazie rozwojowej. Możliwe powinno być jednak objęcie pomocą całkowitych kosztów kwalifikowalnych w przypadku pozostałych działań w fazie rozwojowej. W obu przypadkach koszty kwalifikowalne należy rozumieć zgodnie z art. 126 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.

(26) W związku z tym, że Program powinien uzupełniać działania badawcze, w szczególności w dziedzinie obronności, a także z myślą o zachowaniu spójności i uproszeniu procedur administracyjnych, w odniesieniu do Programu należy w miarę możliwości stosować te same zasady, co w przypadku działania przygotowawczego w zakresie badań nad obronnością (PADR) i programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020" (2014-2020) (zwanego dalej „programem Horyzont 2020"). Należy zatem zezwolić na zwrot kosztów pośrednich według stawki zryczałtowanej wynoszącej 25 %, podobnie jak w przypadku działania przygotowawczego w ramach PADR i programu Horyzont 2020.

(27) Ponieważ pomoc unijna ma na celu wzmacnianie konkurencyjności sektora obronnego i dotyczy jedynie szczególnej fazy rozwojowej, Unia nie powinna mieć prawa własności ani praw własności intelektualnej w stosunku do produktów lub technologii obronnych powstałych w wyniku finansowanych działań. Mający zastosowanie system ochrony praw własności intelektualnej ma zostać określony umownie przez beneficjentów. Zainteresowane państwa członkowskie powinny także mieć możliwość uczestniczenia w dalszych realizowanych wspólnie zamówieniach. Ponadto wyniki działań finansowanych w ramach Programu nie powinny podlegać kontroli lub ograniczeniom ze strony państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego.

(28) Komisja powinna ustanowić dwuletni program prac zgodnie z celami Programu. Program prac powinien szczegółowo określać kategorie projektów, które mają być finansowane w ramach Programu, łącznie z takimi produktami i technologiami obronnymi, jak systemy bezzałogowe, łączność satelitarna, pozycjonowanie, nawigacja i pomiar czasu, autonomiczny dostęp do przestrzeni kosmicznej i stała obserwacja Ziemi, oraz w zakresie zrównoważoności energetycznej, cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa morskiego, a także w zakresie najbardziej zaawansowanych zdolności wojskowych w dziedzinach powietrznej, lądowej, morskiej i w dziedzinie wspólnej, w tym lepszej orientacji sytuacyjnej, ochrony, mobilności, logistyki i wsparcia medycznego oraz strategicznych czynników ich rozwoju.

(29) Przy ustanawianiu programu prac Komisję powinien wspierać komitet państw członkowskich (zwany dalej „komitetem"). Komisja powinna dążyć do wypracowania takich rozwiązań, które zyskałyby możliwie największe poparcie w ramach komitetu. W tym kontekście komitet może obradować w składzie krajowych ekspertów w dziedzinie obrony w celu udzielania Komisji konkretnej pomocy. Do państw członkowskich należy wyznaczenie swoich przedstawicieli w tym komitecie. Członkowie komitetu powinni mieć wystarczająco dużo czasu i stosowne warunki, by mogli właściwie przeanalizować projekty aktów wykonawczych i wyrazić swoje opinie.

(30) W świetle unijnej polityki w zakresie MŚP, która ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia wzrostu gospodarczego, innowacji, tworzenia miejsc pracy i integracji społecznej w Unii, oraz uwzględniając fakt, że wspierane działania z reguły wymagają współpracy ponadnarodowej, ważne jest, aby program prac odzwierciedlał i umożliwiał otwarty i przejrzysty transgraniczny dostęp i udział MŚP oraz aby w związku z tym co najmniej 10 % całkowitego budżetu przeznaczono na takie działania, co umożliwi włączenie MŚP do łańcuchów wartości działań. Jedna kategoria projektów powinna być skierowana szczególnie na MŚP.

(31) Aby zapewnić powodzenie Programu, Komisja powinna dążyć do utrzymania dialogu z przedsiębiorstwami reprezentującymi różnorodne sektory przemysłu europejskiego, w tym z MŚP i nietypowymi dostawcami sektora obronnego, w celu zapewnienia powodzenia Programu.

(32) Aby umożliwić korzystanie z wiedzy fachowej w sektorze obronnym, którą dysponuje Europejska Agencja Obrony, należy ją zaprosić do udziału w pracach komitetu w charakterze obserwatora zgodnie z kompetencjami przyznanymi jej w TUE. Europejska Służba Działań Zewnętrznych również powinna zostać zaproszona do udzielania wsparcia.

(33) Zasadniczo przy wyborze działań, które mają być finansowane w ramach Programu, Komisja lub podmioty, o których mowa w art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, powinny organizować konkurencyjne zaproszenia do składania wniosków, jak przewidziano w tym rozporządzeniu, oraz zapewnić, by procedury administracyjne były jak najprostsze i wiązały się z jak najniższymi dodatkowymi kosztami. Jednak w niektórych należycie uzasadnionych i wyjątkowych okolicznościach finansowanie unijne może również być przyznawane zgodnie z art. 190 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 ([1]).

(34) Po dokonaniu oceny otrzymanych wniosków, z pomocą niezależnych ekspertów, których dane uwierzytelniające powinny zostać zatwierdzone przez państwa członkowskie, Komisja powinna dokonać wyboru działań, które mają być finansowane w ramach Programu. Komisja powinna stworzyć bazę danych dotyczącą niezależnych ekspertów. Ta baza danych nie powinna być podawana do wiadomości publicznej. Niezależni eksperci powinni być powoływani na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy, mając na uwadze zadania, które mają im zostać powierzone. Przy powoływaniu niezależnych ekspertów Komisja powinna w miarę możliwości podejmować właściwe środki, by dążyć do osiągnięcia wyważonego składu grup ekspertów i paneli oceniających pod względem zróżnicowania umiejętności, doświadczenia, wiedzy, pochodzenia geograficznego i płci, i biorąc pod uwagę sytuację w danym obszarze działania. Należy również dążyć do zapewnienia odpowiedniej rotacji ekspertów i odpowiedniej równowagi między sektorem prywatnym i publicznym. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjęcia i realizacji programu prac, a także przyznawania środków finansowych na realizację wybranych działań. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([2]). Państwa członkowskie powinny być informowane o wynikach oceny i postępach w realizacji finansowanych działań.

(35) Biorąc pod uwagę istotny wpływ tych aktów wykonawczych na wykonanie niniejszego rozporządzenia, do celów ich przyjęcia należy stosować procedurę sprawdzającą.

(36) Na zakończenie Programu Komisja powinna sporządzić sprawozdanie z wykonania zawierające analizę finansową działań pod względem ich wyników finansowych oraz, tam gdzie to możliwe, ich wpływu. W sprawozdaniu z wykonania powinien również zostać przeanalizowany transgraniczny udział MŚP i spółek o średniej kapitalizacji w działaniach realizowanych w ramach Programu, a także udział MŚP i spółek o średniej kapitalizacji w globalnym łańcuchu wartości. Sprawozdanie to powinno też zawierać informacje na temat pochodzenia beneficjentów oraz rozdziału praw do wytworzonej własności intelektualnej.

([1]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(37) Należy zapewnić ochronę interesów finansowych Unii w całym cyklu wydatkowania, przez zastosowanie proporcjonalnych środków obejmujących zapobieganie nieprawidłowościom oraz ich wykrywanie i badanie, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub niewłaściwie wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji administracyjnych i finansowych.

(38) Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić jak najszerszą promocję Programu, aby zwiększyć jego skuteczność i tym samym poprawić konkurencyjność przemysłu obronnego i zdolności obronnych państw członkowskich.

(39) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na koszty i powiązane ryzyko, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski program rozwoju przemysłu obronnego (zwany dalej „Programem") dotyczący działań Unii obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „prototyp systemu" oznacza model produktu lub technologii, na którym można zademonstrować jego działanie w środowisku operacyjnym;

2) „kwalifikowanie" oznacza całość procesu, w którym wykazuje się, że projekt produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii obronnych spełnia określone wymogi, dostarczając obiektywnych dowodów potwierdzających, że wykazano spełnienie określonych wymogów projektu;

3) „certyfikacja" oznacza proces, w którym organ krajowy zaświadcza, że produkty obronne, materialne lub niematerialne komponenty lub technologie obronne są zgodne z mającymi zastosowanie przepisami;

4) „przedsiębiorstwo" oznacza podmiot, niezależnie od jego statusu prawnego i sposobu finansowania, który prowadzi działalność gospodarczą i który posiada siedzibę w państwie członkowskim, w którym jest zarejestrowany, zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego;

5) „zarządcza struktura wykonawcza" oznacza organ przedsiębiorstwa, powołany zgodnie z prawem krajowym i, w stosownych przypadkach, podlegający prezesowi zarządu, uprawniony do określania strategii, celów i ogólnego kierunku działania danego przedsiębiorstwa, który to organ nadzoruje i monitoruje proces podejmowania decyzji przez kierownictwo;

6) „podmiot z państwa trzeciego" oznacza podmiot z siedzibą w państwie trzecim lub, w przypadku gdy posiada ona siedzibę w Unii, której zarządcze struktury wykonawcze znajdują się w państwie trzecim;

7) „kontrola" oznacza zdolność do wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez co najmniej jedno przedsiębiorstwo pośredniczące;

8) „małe i średnie przedsiębiorstwa" lub „MŚP" oznaczają małe i średnie przedsiębiorstwa, zgodnie z definicja zawartą w art. 2 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE ([1]);

9) „spółka o średniej kapitalizacji" oznacza przedsiębiorstwo, które nie jest MŚP i które zatrudnia nie więcej niż 3 000 pracowników, przy czym liczba zatrudnionych jest obliczana zgodnie z art. 3–6 załącznika do zalecenia 2003/361/WE;

10) „konsorcjum" oznacza grupę przedsiębiorstw współpracujących ze sobą utworzoną w celu przeprowadzenia działania w ramach Programu.

([1]) Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

Artykuł 3

Cele

Program ma następujące cele:

a) sprzyjanie konkurencyjności, wydajności i zdolnościom innowacyjnym przemysłu obronnego w całej Unii – poprzez wspieranie działań w fazie rozwojowej – co przyczyni się do strategicznej autonomii Unii;

b) wspieranie i wykorzystywanie współpracy, także transgranicznej, między przedsiębiorstwami, w tym MŚP i spółkami o średniej kapitalizacji, w całej Unii, oraz współpracy między państwami członkowskimi, w dziedzinie rozwoju technologii lub produktów obronnych, przy jednoczesnym wzmacnianiu i usprawnianiu funkcjonowania łańcuchów dostaw i łańcuchów wartości, oraz wspieranie normalizacji i interoperacyjności systemów obronnych.

   Współpraca taka przebiega zgodnie z priorytetami w zakresie zdolności obronnych uzgodnionymi przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, szczególnie w kontekście planu rozwoju zdolności.

   W związku z tym w stosownych przypadkach można brać także pod uwagę regionalne i międzynarodowe priorytety, gdy służą interesom Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony określonym na mocy wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, uwzględniając przy tym potrzebę unikania niepotrzebnego dublowania działań, jeżeli priorytety te nie wykluczają możliwości udziału żadnego państwa członkowskiego;

c) wspieranie lepszego wykorzystywania wyników badań w zakresie obronności oraz przyczynianie się do rozwoju po zakończeniu fazy badawczej, wspierając tym samym konkurencyjność europejskiego przemysłu obronnego na rynku wewnętrznym i rynkach światowych, również – w stosownych przypadkach – w drodze konsolidacji.

Artykuł 4

Budżet

Pula środków finansowych na realizację Programu na okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wynosi 500 mln EUR w cenach bieżących.

Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.

Artykuł 5

Przepisy ogólne dotyczące finansowania

1. Pomoc finansowa Unii może być udzielana w formie rodzajów finansowania przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012, w szczególności w formie dotacji oraz, w wyjątkowych okolicznościach, zamówień publicznych.

2. Rodzaje finansowania, o których mowa w ust. 1, oraz metody wykonywania wybiera się na podstawie ich potencjału osiągania szczególnych celów działań i możliwości uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążeń administracyjnych oraz ryzyka konfliktu interesów.

3. Pomoc finansowa Unii jest wdrażana przez Komisję, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez powierzenie zadań związanych z wykonywaniem budżetu podmiotom wymienionym w art. 58 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

4. W stosownych przypadkach państwa członkowskie wyznaczają kierownika projektu. Komisja konsultuje się z nim w sprawie postępów w działaniu przed dokonaniem płatności na rzecz kwalifikujących się beneficjentów.

Artykuł 6

Kwalifikujące się działania

1. Program zapewnia wsparcie dla podejmowanych przez beneficjentów działań w fazie rozwojowej, obejmujących nowe produkty i technologie obronne oraz modernizację już istniejących produktów i technologii, pod warunkiem że istniejące wcześniej informacje niezbędne do przeprowadzenia danego działania służącego modernizacji nie są objęte restrykcjami nałożonymi przez państwo trzecie lub podmiot z państwa trzeciego, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez co najmniej jedno przedsiębiorstwo pośredniczące.

Kwalifikujące się działanie odnosi się do co najmniej jednego z poniższych:

a) badania, takie jak studia wykonalności, i inne środki towarzyszące;

b) projekt produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii obronnych, a także specyfikacje techniczne, na podstawie których dany projekt został opracowany, w tym częściowe testy w zakresie zmniejszania ryzyka w środowisku przemysłowym lub reprezentatywnym;

c) tworzenie prototypów systemów produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii obronnych;

d) testowanie produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii obronnych;

e) kwalifikowanie produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii obronnych;

f) certyfikacja produktów obronnych, materialnych lub niematerialnych komponentów lub technologii obronnych;

g) rozwój technologii lub aktywów zwiększających wydajność w całym cyklu życia produktów i technologii obronnych.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, przeprowadzone są przez przedsiębiorstwa współpracujące w obrębie konsorcjum składającego się z co najmniej trzech kwalifikujących się podmiotów, które mają siedziby w co najmniej trzech różnych państwach członkowskich. Spośród tych kwalifikujących się podmiotów co najmniej trzy podmioty mające siedziby w co najmniej dwóch różnych państwach członkowskich nie mogą podlegać kontroli, bezpośredniej lub pośredniej, przez ten sam podmiot ani nie mogą kontrolować siebie nawzajem.

3. Konsorcjum, o którym mowa w ust. 2, przedstawia dowód rentowności, wykazując, że koszty działań nieobjęte wsparciem Unii mają być pokryte z innych źródeł finansowania, takich jak wkłady państw członkowskich.

4. W przypadku działań, o których mowa w ust. 1 lit. c)–g), konsorcjum przedstawia dowód ich przyczyniania się do zwiększenia konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego przez wykazanie, że co najmniej dwa państwa członkowskie zamierzają zamówić produkt końcowy lub wykorzystać technologię w skoordynowany sposób, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez wspólne zamówienie.

5. Działania, o których mowa w ust. 1 lit. b), są oparte na wspólnych wymogach uzgodnionych przez co najmniej dwa państwa członkowskie. Działania, o których mowa w ust. 1 lit. c)–g), są oparte na wspólnych specyfikacjach technicznych uzgodnionych przez państwa członkowskie, które mają współfinansować lub zamierzają wspólnie zamówić produkt końcowy lub wspólnie wykorzystać technologię, o czym mowa w ust. 3 i 4, wzmacniając w ten sposób normalizację i interoperacyjność systemów.

6. Działania służące opracowywaniu produktów i technologii, których stosowanie, rozwój lub produkcja są zakazane na mocy prawa międzynarodowego, nie kwalifikują się do finansowania w ramach Programu.

Artykuł 7

Kwalifikujące się podmioty

1. Beneficjenci i podwykonawcy uczestniczący w danym działaniu muszą być przedsiębiorstwami publicznymi lub prywatnymi mającymi siedzibę w Unii.

2. Infrastruktura, obiekty, aktywa i zasoby beneficjentów i podwykonawców uczestniczących w danym działaniu, które są wykorzystywane do celów działań finansowanych w ramach Programu muszą być zlokalizowane na terytorium Unii w całym okresie realizacji danego działania, a ich zarządcze struktury wykonawcze muszą mieć siedziby w Unii.

3. Do celów działań finansowanych w ramach Programu beneficjenci i podwykonawcy uczestniczący w danym działaniu nie mogą podlegać kontroli państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 niniejszego artykułu oraz z zastrzeżeniem art. 15 ust. 2 przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii kontrolowane przez państwo trzecie lub przez podmiot z państwa trzeciego kwalifikuje się jako beneficjent lub podwykonawca uczestniczący w działaniu, jedynie w przypadku gdy zostaną udostępnione Komisji gwarancje zatwierdzone przez państwo członkowskie, w którym przedsiębiorstwo to ma siedzibę, zgodnie z jego procedurami krajowymi. Gwarancje te mogą odnosić się do zarządczej struktury wykonawczej przedsiębiorstwa posiadającej siedzibę w Unii. Jeżeli państwo członkowskie, w którym dane przedsiębiorstwo posiada siedzibę, uzna to za stosowne, gwarancje te mogą się również odnosić do szczególnych praw rządu w zakresie kontroli nad przedsiębiorstwem.

Gwarancje te muszą zapewniać, że udział takiego przedsiębiorstwa w działaniu nie będzie sprzeczny z interesami Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony ustalonymi w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na podstawie tytułu V TUE, lub z celami określonymi w art. 3. Gwarancje muszą też być zgodne z przepisami art. 12. W szczególności gwarancje muszą potwierdzać, że na użytek danego działania istnieją środki zapewniające, by:

a) kontrola nad danym przedsiębiorstwem nie była sprawowana tak, aby w jakikolwiek sposób ograniczała lub obniżała jego zdolność do przeprowadzenia tego działania i do osiągnięcia wyników, nakładała ograniczenia dotyczące infrastruktury, obiektów, aktywów, zasobów, własności intelektualnej lub wiedzy fachowej, jakimi to przedsiębiorstwo dysponuje, niezbędnych na użytek danego działania, lub osłabiała jego zdolności i normy potrzebne do przeprowadzenia danego działania;

b) dostęp państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego do danych szczególnie chronionych dotyczących danego działania był uniemożliwiony, a w stosownych przypadkach pracownicy lub inne osoby uczestniczące w realizacji działania posiadali krajowe poświadczenia bezpieczeństwa;

c) beneficjent pozostał właścicielem praw własności intelektualnej wynikających z działania oraz rezultatów działania w jego trakcie i po jego zakończeniu oraz by te prawa i rezultaty nie podlegały kontroli ani ograniczeniom ze strony państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego, a także by nie mogły one zostać wyeksportowane poza Unię oraz by dostęp do nich nie był udzielany spoza Unii bez zgody państwa członkowskiego, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę, oraz zgodnie z celami określonymi w art. 3.

Jeżeli państwo członkowskie, w którym dane przedsiębiorstwo ma siedzibę, uzna to za stosowne, można udzielić dodatkowych gwarancji.

Komisja informuje komitet, o którym mowa w art. 13, o każdym przedsiębiorstwie uznanym za kwalifikujące się zgodnie z niniejszym ustępem.

5. Jeżeli w Unii nie ma łatwo dostępnych konkurencyjnych zamienników, beneficjenci i podwykonawcy uczestniczący w danym działaniu, mogą korzystać ze swoich aktywów, infrastruktury, obiektów i zasobów zlokalizowanych lub przechowywanych poza terytorium państw członkowskich, pod warunkiem że korzystanie to nie jest sprzeczne z interesami Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony, odbywa się w sposób spójny z celami Programu i jest w pełni zgodne z art. 12.

Koszty związane z takimi działaniami nie kwalifikują się do finansowania w ramach Programu.

6. Przeprowadzając kwalifikujące się działania, beneficjenci i podwykonawcy uczestniczący w danym działaniu mogą także współpracować z przedsiębiorstwami mającymi siedzibę poza terytorium państw członkowskich lub kontrolowanymi przez państwo trzecie lub przez podmiot z państwa trzeciego, m.in. poprzez wykorzystywanie aktywów, infrastruktury, obiektów i zasobów takich przedsiębiorstw, pod warunkiem że nie będzie to sprzeczne z interesami Unii i jej państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony. Współpraca taka musi się odbywać w sposób spójny z celami określonymi w art. 3 i powinna być w pełni zgodna z art. 12.

Nie może dochodzić do sytuacji, w której państwo trzecie lub podmiot z państwa trzeciego uzyskują nieuprawniony dostęp do informacji niejawnych związanych z przeprowadzaniem danego działania, unika się też potencjalnych negatywnych skutków dla bezpieczeństwa dostaw czynników o kluczowym znaczeniu dla danego działania.

Koszty związane z takimi działaniami nie kwalifikują się do finansowania w ramach Programu.

7. Beneficjenci dostarczają wszelkie stosowne informacje niezbędne do dokonania oceny spełniania kryteriów kwalifikowalności. W przypadku zmiany wprowadzonej w trakcie przeprowadzania działania, która może powodować wątpliwości co do spełniania kryteriów kwalifikowalności, dane przedsiębiorstwo informuje o tym Komisję, która ocenia, czy kryteria kwalifikowalności są nadal spełniane, i rozważa potencjalny wpływ zaistniałej sytuacji na finansowanie danego działania.

8. Do celów niniejszego artykułu określenie „podwykonawcy uczestniczący w danym działaniu" odnosi się do podwykonawców związanych bezpośrednim stosunkiem umownym z beneficjentem, innych podwykonawców, którym przyznano co najmniej 10 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych działania oraz podwykonawców, którzy mogą potrzebować dostępu do informacji niejawnych w celu realizacji umowy.

Artykuł 8

Oświadczenia przedsiębiorstw

Każde przedsiębiorstwo w ramach konsorcjum zamierzające uczestniczyć w danym działaniu składa pisemne oświadczenie potwierdzające pełną znajomość i przestrzeganie mających zastosowanie przepisów prawa krajowego i unijnego dotyczących działań w dziedzinie obronności.

Artykuł 9

Konsorcjum

1. Jeżeli pomoc finansowa Unii jest udzielana w formie dotacji, członkowie każdego konsorcjum zamierzającego uczestniczyć w działaniu wyznaczają jednego spośród jego członków do działania w charakterze koordynatora. Koordynator jest wskazywany w umowie o udzielenie dotacji. Koordynator pełni funkcję głównego punktu kontaktowego dla członków konsorcjum w relacjach z Komisją lub stosownym organem finansującym, chyba że przewidziano inaczej w umowie o udzielenie dotacji lub w przypadku gdy nie wywiązuje się on ze swoich obowiązków przewidzianych w umowie o udzielenie dotacji.

2. Członkowie konsorcjum uczestniczący w działaniu zawierają umowę wewnętrzną określającą ich prawa i obowiązki w odniesieniu do przeprowadzenia działania zgodnie z umową o udzielenie dotacji, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków przewidzianych w programie prac lub zaproszeniu do składania wniosków. Umowa wewnętrzna obejmuje również uzgodnienia dotyczące praw własności intelektualnej dotyczących opracowywanych produktów i technologii.

Artykuł 10

Kryteria przyznawania środków

Działania proponowane do finansowania w ramach Programu są oceniane na podstawie każdego z następujących kryteriów:

a) przyczynienie się do doskonałości, w szczególności przez pokazanie, że proponowane działanie wykazuje istotną przewagę nad istniejącymi produktami lub technologiami obronnymi;

b) przyczynienie się do innowacyjności, w szczególności przez pokazanie, że proponowane działanie obejmuje przełomowe lub nowatorskie koncepcje i podejścia, nowe obiecujące przyszłościowe usprawnienia technologiczne lub zastosowanie technologii lub koncepcji niestosowanych wcześniej w sektorze obronnym;

c) przyczynienie się do zwiększenia konkurencyjności i wzrostu przedsiębiorstw działających w sektorze obronności w całej Unii, w szczególności poprzez tworzenie nowych możliwości rynkowych;

d) przyczynienie się do autonomii przemysłowej europejskiego przemysłu obronnego oraz realizacji interesów Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony poprzez doskonalenie produktów lub technologii obronnych zgodnie z priorytetami w dziedzinie zdolności obronnych uzgodnionymi przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, szczególnie w kontekście planu rozwoju zdolności, oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z regionalnymi i międzynarodowymi priorytetami, pod warunkiem że służą one interesom Unii w zakresie bezpieczeństwa i obrony i nie wykluczają możliwości udziału żadnego państwa członkowskiego;

e) przeznaczenie części całkowitego budżetu danego działania na uczestnictwo MŚP mających siedzibę w Unii i wnoszących wartość dodaną pod względem przemysłowym lub technologicznym w charakterze członków konsorcjum, podwykonawców lub innych przedsiębiorstw w łańcuchu dostaw, a w szczególności przeznaczenie części całkowitego budżetu danego działania na uczestnictwo MŚP mających siedzibę w państwach członkowskich innych niż te, w których mają siedzibę należące do konsorcjum przedsiębiorstwa niebędące MŚP;

f) w przypadku działań, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. c)–f), przyczynienie się do dalszej integracji europejskiego przemysłu obronnego poprzez wykazanie przez beneficjentów, że państwa członkowskie zobowiązały się do wspólnego wykorzystywania produktu końcowego lub technologii końcowej, bycia właścicielami tego produktu końcowego lub technologii końcowej lub ich utrzymywania.

W stosownych przypadkach, w odniesieniu do wypełniania kryteriów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), uwzględnia się przyczynienie się do zwiększenia wydajności w całym cyklu życia produktów i technologii obronnych, w tym opłacalności i możliwości osiągania synergii w procesie zamawiania i utrzymywania.

Artykuł 11

Stopy finansowania

1. Pomoc finansowa Unii w ramach Programu nie może przekraczać 20 % całkowitych kosztów kwalifikowalnych działania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. c). We wszystkich innych przypadkach pomoc może pokryć kwotę do wysokości całkowitych kosztów kwalifikowalnych działania.

2. Działanie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, realizowane w kontekście stałej współpracy strukturalnej, może skorzystać ze stopy finansowania podwyższonej o dodatkowe 10 punktów procentowych.

3. Działanie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, może skorzystać z podwyższonej stopy finansowania, o której mowa w akapitach drugim i trzecim niniejszego ustępu, jeżeli co najmniej 10 % jego całkowitych kosztów kwalifikowalnych przydzielone jest MŚP mającym siedzibę w Unii.

Stopa finansowania może zostać podwyższona o liczbę punktów procentowych równoważną wartości procentowej całkowitych kosztów kwalifikowalnych danego działania przydzielonej MŚP mającym siedzibę w państwach członkowskich, w których siedzibę mają należące do danego konsorcjum przedsiębiorstwa niebędące MŚP, ale nie więcej niż dodatkowe 5 punktów procentowych.

Stopa finansowania może zostać podwyższona o liczbę punktów procentowych równoważną dwukrotności wartości procentowej całkowitych kosztów kwalifikowalnych działania przydzielonej MŚP mającym siedzibę w państwach członkowskich innych niż te, o których mowa w akapicie drugim.

4. Działanie, o którym mowa w art. 6 ust. 1, może skorzystać ze stopy finansowania podwyższonej o dodatkowe 10 punktów procentowych, jeżeli co najmniej 15 % jego całkowitych kosztów kwalifikowalnych przydzielone jest przedsiębiorstwom o średniej kapitalizacji mającym siedzibę w Unii.

5. Kwalifikowalne koszty pośrednie ustala się według stawki zryczałtowanej wynoszącej 25 % całkowitych kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich, z wyłączeniem kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich podwykonawstwa.

6. Łączne podwyższenie stopy finansowania danego działania wynikające z zastosowania ust. 2, 3 i 4 nie może przekraczać 35 punktów procentowych.

7. Pomoc finansowa Unii udzielana w ramach Programu, w tym przy zastosowaniu podwyższonych stóp finansowania, nie może obejmować więcej niż 100 % kosztów kwalifikowalnych działania.

Artykuł 12

Własność i prawa własności intelektualnej

1. Unia nie może być właścicielem produktów ani technologii powstałych w wyniku danego działania ani też nie może mieć roszczeń w zakresie praw własności intelektualnej w odniesieniu do tego działania.

2. Wyniki działań, które otrzymują finansowanie w ramach Programu, w tym w formie transferu technologii, nie mogą podlegać kontroli ani ograniczeniom ze strony państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez co najmniej jedno przedsiębiorstwo pośredniczące.

3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na swobodę państw członkowskich co do ustalania polityki dotyczącej eksportu produktów związanych z obronnością.

4. Jeśli chodzi o wyniki osiągnięte przez beneficjentów, którzy otrzymali finansowanie w ramach Programu, oraz bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu, Komisja jest powiadamiana o każdym przypadku przeniesienia własności na rzecz państwa trzeciego lub podmiotu z państwa trzeciego. Jeżeli takie przeniesienie własności jest sprzeczne z celami określonymi w art. 3, finansowanie otrzymane w ramach Programu podlega zwrotowi.

5. Jeżeli pomoc Unii ma postać zamówienia publicznego na analizę, wszystkie państwa członkowskie uzyskują, na ich pisemny wniosek, prawo do bezpłatnej, niewyłącznej licencji na wykorzystanie tej analizy.

Artykuł 13

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Europejska Agencja Obrony jest zapraszana do przedstawiania komitetowi swoich opinii i wiedzy fachowej jako obserwator. Europejska Służba Działań Zewnętrznych również jest zaproszona do udzielania wsparcia.

Komitet zbiera się także w specjalnych składach, m.in. w celu omówienia aspektów obronnych.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy komitet nie przedstawi opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 14

Program prac

1. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego dwuletni program prac. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2. Program prac sporządzany jest zgodnie z celami określonymi w art. 3.

2. W programie prac szczegółowo określa się kategorie projektów, które mają być finansowane w ramach Programu. Kategorie te muszą być zgodne z priorytetami w zakresie zdolności obronnych, o których mowa w art. 3 lit. b).

Kategorie te obejmują zdolności w zakresie innowacyjnych produktów i technologii obronnych w następujących dziedzinach:

a) przygotowanie, ochrona, rozmieszczenie i zrównoważoność;

b) zarządzanie informacjami i przewaga informacyjna oraz dowodzenie, kontrola, łączność, komputery, wywiad, obserwacja i rozpoznanie (C4ISR), cyberobrona i cyberbezpieczeństwo; oraz

c) zaangażowanie i efektory.

W programie prac określa się również kategorię projektów przeznaczonych specjalnie dla MŚP.

3. W programie prac zapewnia się przeznaczenie co najmniej 10 % całkowitego budżetu na rzecz transgranicznego uczestnictwa MŚP.

Artykuł 15

Procedura oceny i przyznawania środków

1. W ramach realizacji Programu finansowanie unijne przyznawane jest na podstawie konkurencyjnych zaproszeń ogłaszanych zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniem delegowanym (UE) nr 1268/2012. W pewnych należycie uzasadnionych i wyjątkowych okolicznościach finansowanie unijne może również być przyznawane zgodnie z art. 190 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012.

2. Wnioski składane w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków ocenia Komisja na podstawie określonych w art. 6, 7, 8 i 10 kryteriów kwalifikowalności i kryteriów przyznawania środków.

W ramach procedury przyznawania środków Komisję wspomagają niezależni eksperci, których dane uwierzytelniające powinny zostać zatwierdzone przez państwa członkowskie. Eksperci ci muszą być obywatelami Unii pochodzącymi z jak największej liczby państw członkowskich; są oni wybierani na podstawie zaproszeń do składania wniosków z myślą o utworzeniu bazy kandydatów.

Komitet, o którym mowa w art. 13, co roku otrzymuje informacje na temat wykazu ekspertów w bazie danych, aby zapewnić przejrzystość co do kwalifikacji ekspertów. Komisja zapewnia, by eksperci nie dokonywali ocen ani nie udzielali porad ani pomocy w sprawach, w przypadkach gdy zachodzi konflikt interesów.

3. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyznaje środki finansowe na wybrane działania po każdym zaproszeniu lub po zastosowaniu art. 190 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.

Artykuł 16

Transze roczne

Komisja może podzielić zobowiązania budżetowe na roczne transze.

Artykuł 17

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Komisja regularnie monitoruje realizację Programu oraz sporządza coroczne sprawozdanie z postępów zgodnie z art. 38 ust. 3 lit. e) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012. W tym celu Komisja wprowadza niezbędne mechanizmy monitorowania.

2. W celu wspierania większej efektywności i skuteczności przyszłych działań politycznych Unii Komisja sporządza sprawozdanie z oceny *ex post* i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W sprawozdaniu – przygotowanym na podstawie odpowiednich konsultacji z państwami członkowskimi i najważniejszymi zainteresowanymi podmiotami – ocenia się w szczególności postępy w realizacji celów określonych w art. 3. Analizuje się także transgraniczny udział, w tym MŚP i spółek o średniej kapitalizacji, w działaniach przeprowadzanych w ramach Programu, a także włączenie MŚP i spółek o średniej kapitalizacji w globalny łańcuch wartości. Sprawozdanie to zawiera też informacje na temat krajów pochodzenia beneficjentów oraz, w miarę możliwości, na temat rozdziału praw do wytworzonej własności intelektualnej.

Artykuł 18

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja przyjmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także – w stosownych przypadkach – przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary administracyjne i finansowe.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzania audytu lub – w przypadku organizacji międzynarodowych – uprawnienia do weryfikacji, zgodnie z umowami zawartymi z tymi organizacjami, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują unijne środki finansowe na podstawie Programu.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([1]) oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([2]), w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanymi na podstawie Programu.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, zamówieniach, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wykonania niniejszego rozporządzenia zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS
Przewodniczący	*Przewodnicząca*

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE W SPRAWIE FINANSOWANIA EUROPEJSKIEGO PROGRAMU ROZWOJU PRZEMYSŁU OBRONNEGO

Parlament Europejski i Rada uzgadniają, nie naruszając uprawnień władzy budżetowej w ramach rocznej procedury budżetowej, że finansowanie europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego w latach 2019–2020 zostanie pokryte w następujący sposób:

— 200 mln EUR z nieprzydzielonej nadwyżki,

— 116,1 mln EUR z instrumentu „Łącząc Europę”,

— 3,9 mln EUR z EGNOS,

— 104,1 mln EUR z Galileo,

— 12 mln EUR z programu Copernicus,

— 63,9 mln EUR z ITER.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/1093

z dnia 4 lipca 2018 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku od Francji – EGF/2017/009 FR/Air France

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ([2]), w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu, spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego oraz w celu udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.

(2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.) zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ([3]).

(3) W dniu 23 października 2017 r. Francja przedłożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie Air France we Francji. Wniosek został uzupełniony o dodatkowe informacje złożone zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG, określone w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.

(4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy w wysokości 9 894 483 EUR w odpowiedzi na wniosek złożony przez Francję.

(5) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG niniejszą decyzję należy stosować od dnia jej przyjęcia,

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.
([2]) Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.
([3]) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii na rok budżetowy 2018 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 9 894 483 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 lipca 2018 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 4 lipca 2018 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
A. TAJANI	K. EDTSTADLER
Przewodniczący	*Przewodnicząca*

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL